

III. DEL:

TEMELJNE MEDNARODNE POGODBE S PODROČJA PRAVA MEDNARODNIH POGODB IN DOKUMENTI

1. POGLAVJE:

TEMELJNE MEDNARODNE POGODBE S PODROČJA PRAVA MEDNARODNIH POGODB

DUNAJSKA KONVENCIJA O PRAVU MEDNARODNIH POGODB*

Države pogodbenice te konvencije so se

ob upoštevanju bistvene vloge mednarodnih pogodb v zgodovini mednarodnih odnosov,

ob priznavanju vse večjega pomena mednarodnih pogodb kot vira mednarodnega prava ter sredstva za razvoj miroljubnega sodelovanja med državami ne glede na njihovo ustavno in družbeno ureditev,

ob ugotovitvi, da so načeli svobodne privolitve in dobre vere ter pravilo *pacta sunt servanda* splošno priznana,

ob poudarjanju, da bi se morali spori v zvezi z mednarodnimi pogodbami tako kot drugi mednarodni spori reševati po mirni poti ter skladno z načeli pravičnosti in mednarodnega prava,

ob sklicevanju na odločenost narodov Združenih narodov, da ustvarijo razmere za ohranitev pravičnosti in spoštovanje obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih pogodb,

ob upoštevanju načel mednarodnega prava iz Ustanovne listine Združenih narodov, kot so načela enakopravnosti in samoodločbe narodov, suverene enakosti in neodvisnosti vseh držav, nevmešavanja v notranje zadeve držav, prepovedi grožnje s silo ali uporabe sile ter splošnega in dejanskega spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin za vse,

v prepričanju, da bosta kodifikacija in progresiven razvoj prava mednarodnih pogodb, uresničena v tej konvenciji, pripomogla k uresničevanju ciljev Združenih

* Sklenjena na Dunaju 23. maja 1969, začela veljati 27. januarja 1980. Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 3/93, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13, konvencija objavljena v Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 30/72, novi prevod konvencije objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/11 (Ur. l. RS, št. 87/11).

narodov, izraženih v Ustanovni listini, kot so ohranjanje mednarodnega miru in varnosti, razvijanje prijateljskih odnosov med državami in mednarodno sodelovanje,

ob poudarjanju, da se bodo vprašanja, ki niso urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejala po pravilih mednarodnega običajnega prava,

dogovorile:

I. DEL UVOD

1. člen

Področje uporabe te konvencije

Ta konvencija se uporablja za mednarodne pogodbe med državami.

2. člen

Pomen izrazov

1. V tej konvenciji:

- a) »mednarodna pogodba« pomeni mednarodni sporazum, ki ga države sklenejo pisno in ga ureja mednarodno pravo, sestavljen v obliki ene same listine ali dveh ali več povezanih listin, ne glede na njegovo posebno poimenovanje;
- b) »ratifikacija«, »sprejetje«, »odobritev« in »pristop« pomenijo, odvisno od primera, mednarodno dejanje, s katerim država privoli, da jo mednarodna pogodba zavezuje na mednarodni ravni;
- c) »pooblastilo« pomeni listino, ki jo izda pristojni organ države in s katero se določi ena ali več oseb, da predstavljajo državo pri pogajanjih o besedilu mednarodne pogodbe, njegovem sprejetju ali potrditvi njegove verodostojnosti, izrazijo privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ali da opravijo katero koli drugo dejanje v zvezi z mednarodno pogodbo;
- d) »pridržek« pomeni enostransko izjavo ne glede na to, kako je sestavljena ali poimenovana, ki jo da država ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi mednarodne pogodbe ali ob pristopu k njej in s katero želi izključiti ali spremeniti pravni učinek posameznih določb mednarodne pogodbe pri njihovi uporabi zanjo;
- e) »država pogajalka« pomeni državo, ki je sodelovala pri pripravi in sprejemanju besedila mednarodne pogodbe;
- f) »država skleniteljica« pomeni državo, ki je privolila, da jo mednarodna pogodba zavezuje ne glede na to, ali je začela veljati;
- g) »pogodbenica« pomeni državo, ki je privolila, da jo mednarodna pogodba zavezuje, in za katero ta velja;

- h) »tretja država« pomeni državo, ki ni pogodbenica mednarodne pogodbe;
- i) »mednarodna organizacija« pomeni medvladno organizacijo.

2. Določbe prejšnjega odstavka o pomenu izrazov v tej konvenciji ne vplivajo na uporabo teh izrazov in njihov morebitni pomen v notranjem pravu države.

3. člen

Mednarodni sporazumi, ki jih ta konvencija ne zajema

Dejstvo, da se ta konvencija ne uporablja za mednarodne sporazume, sklenjene med državami in drugimi subjekti mednarodnega prava ali med temi drugimi subjekti mednarodnega prava, in mednarodne sporazume, ki niso sklenjeni pisno, ne vpliva na:

- a) pravno veljavnost teh sporazumov;
- b) uporabo vseh v tej konvenciji navedenih pravil, ki bi za te sporazume veljala v skladu z mednarodnim pravom ne glede na to konvencijo;
- c) uporabo konvencije v odnosih med državami, ki jih urejajo mednarodni sporazumi, katerih pogodbenice so tudi drugi subjekti mednarodnega prava.

4. člen

Neveljavnost te konvencije za nazaj

Ne da bi to vplivalo na uporabo pravil iz te konvencije, ki bi ne glede na to konvencijo po mednarodnem pravu veljala za mednarodne pogodbe, se ta konvencija uporablja samo za mednarodne pogodbe, ki jih države sklenejo po začetku veljavnosti te konvencije zanje.

5. člen

Mednarodne pogodbe, s katerimi se ustanovljajo mednarodne organizacije, in mednarodne pogodbe, ki jih sprejme mednarodna organizacija

Ta konvencija se uporablja za vsako mednarodno pogodbo, ki je ustanovna listina mednarodne organizacije, in vsako mednarodno pogodbo, ki jo sprejme mednarodna organizacija, ne da bi to vplivalo na katero koli ustrezno pravilo organizacije.

II. DEL SKLEPANJE IN ZAČETEK VELJAVNOSTI MEDNARODNIH POGODB

1. ODDELEK – SKLEPANJE MEDNARODNIH POGODB

6. člen

Sposobnost držav za sklepanje mednarodnih pogodb

Mednarodne pogodbe je sposobna sklepati vsaka država.

7. člen

Pooblastilo

1. Osebo je mogoče šteti za predstavnika države z namenom, da sprejme besedilo mednarodne pogodbe ali potrdi njegovo verodostojnost ali izrazi privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če:

- a) predloži ustrezno pooblastilo ali
- b) iz prakse zadevnih držav ali drugih okoliščin izhaja, da je bil njihov namen šteti jo za predstavnika države v tem smislu, ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo.

2. Na podlagi svoje funkcije in ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo, se za predstavnike države štejejo:

- a) voditelji držav, vodje vlad in ministri za zunanje zadeve za vsa dejanja, ki se nanašajo na sklenitev mednarodne pogodbe;
- b) vodje diplomatskih predstavništev za sprejem besedila mednarodne pogodbe med državo, ki jih je akreditirala, in državo, v kateri so akreditirani;
- c) predstavniki držav, akreditirani na mednarodni konferenci ali pri mednarodni organizaciji ali enem od njenih organov, za sprejem besedila mednarodne pogodbe na tej konferenci, pri tej organizaciji ali organu.

8. člen

Poznejša potrditev dejanja, opravljenega brez pooblastila

Dejanje, ki ga v zvezi s sklenitvijo mednarodne pogodbe opravi oseba, za katero po 7. členu ni mogoče šteti, da je pooblaščen, da predstavlja državo za ta namen, nima pravnega učinka, razen če ga ta država pozneje ne potrdi.

9. člen

Sprejem besedila

1. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme s privolitvijo vseh držav, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, razen v primeru iz drugega odstavka.

2. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme na mednarodni konferenci z dvotretjinsko večino držav, ki so prisotne in glasujejo, razen če z enako večino ne sklenejo, da se uporabi kakšno drugo pravilo.

10. člen

Potrditev verodostojnosti besedila

Besedilo mednarodne pogodbe postane verodostojno in dokončno:

- a) po postopku, ki je lahko določen s tem besedilom ali o katerem so se dogovorile države, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, ali
- b) če takega postopka ni, s podpisom predstavnikov teh držav, njihovim podpisom *ad referendum* ali njihovim parafriranjem besedila mednarodne pogodbe ali sklepne listine konference, ki vsebuje to besedilo.

11. člen

Načini privolitve države, da jo mednarodna pogodba zavezuje

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se lahko izrazi s podpisom, izmenjavo listin, ki sestavljajo mednarodno pogodbo, ratifikacijo, sprejetjem, odobritvijo ali pristopom ali na kateri koli drug dogovorjen način.

12. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena s podpisom

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s podpisom njenega predstavnika, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da ima podpis ta učinek;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke, dogovorile, da ima podpis ta učinek, ali
- c) namen države dati podpisu ta učinek izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanjem.

2. Za namene prejšnjega odstavka:

- a) parafriranje besedila pomeni podpis mednarodne pogodbe, če se ugotovi, da so se države pogajalke tako dogovorile;

b) podpis mednarodne pogodbe *ad referendum*, ki ga opravi predstavnik države, pomeni dokončni podpis mednarodne pogodbe, če ta država to potrdi.

13. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena z izmenjavo listin, ki sestavljajo mednarodno pogodbo

Privolitev držav, da jih mednarodna pogodba, ki jo sestavljajo izmenjane listine, zavezuje, se s to izmenjavo izrazi, kadar:

- a) listine določajo, da ima njihova izmenjava ta učinek, ali
- b) se sicer ugotovi, da so se države dogovorile, da ima izmenjava listin ta učinek.

14. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena z ratifikacijo, sprejetjem ali odobritvijo

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi z ratifikacijo, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da se privolitev izrazi z ratifikacijo;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke dogovorile, da je ratifikacija potrebna;
- c) njen predstavnik podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije ali
- d) namen države, da podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije, izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajaji.

2. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s sprejetjem ali odobritvijo pod podobnimi pogoji, kot veljajo za ratifikacijo.

15. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena s pristopom

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s pristopom, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da lahko država privolitev izrazi s pristopom;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke dogovorile, da lahko država privolitev izrazi s pristopom, ali
- c) se vse pogodbenice pozneje dogovorijo, da lahko država privolitev izrazi s pristopom.

16. člen

Izmenjava ali deponiranje listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu

Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu pomenijo privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje:

- a) z njihovo izmenjavo med državami skleniteljicami;
- b) z njihovim deponiranjem pri depozitarju ali
- c) z uradnim obvestilom državam skleniteljicam ali depozitarju, če je tako dogovorjeno.

17. člen

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje deloma, in izbira med različnimi določbami

1. Ne glede na 19. do 23. člen ima privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje deloma, učinek samo, če to dovoljuje mednarodna pogodba ali če se druge države skleniteljice tako dogovorijo.
2. Privolitev države, da jo zavezuje mednarodna pogodba, ki omogoča izbiro med različnimi določbami, ima učinek samo, če je jasno, na katere določbe se nanaša privolitev.

18. člen

Obveznost, da se ne izničita predmet in namen mednarodne pogodbe pred njeno uveljavitvijo

Država se mora vzdržati dejanj, zaradi katerih bi se lahko izničila predmet in namen mednarodne pogodbe, če je:

- a) podpisala mednarodno pogodbo ali izmenjala listine, ki sestavljajo mednarodno pogodbo, s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali odobritve, dokler jasno ne izrazi namena, da ne bo postala pogodbenica mednarodne pogodbe, ali
- b) izrazila privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, že pred njeno uveljavitvijo in pod pogojem, da se uveljavitev ne odlašá neupravičeno.

2. ODDELEK – PRIDRŽKI

19. člen

Izražanje pridržkov

Država lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi mednarodne pogodbe ali pristopu k njej izrazi pridržek, razen če:

- a) ga mednarodna pogodba ne prepoveduje;
- b) mednarodna pogodba ne določa, da se lahko izrazijo samo določeni pridržki, med katerimi ni tega pridržka, ali
- c) v primerih, ki niso navedeni v točkah a in b, pridržek ni združljiv s predmetom in namenom mednarodne pogodbe.

20. člen

Sprejetje pridrzkov in ugovori zoper pridrške

1. Pridrška, ki ga mednarodna pogodba izrecno dovoljuje, druge države skleniteljice niso dolžne sprejeti pozneje, razen če tega ne določa mednarodna pogodba.
2. Če iz omejenega števila držav pogajalk ter predmeta in namena mednarodne pogodbe izhaja, da je uporaba mednarodne pogodbe v celoti med vsemi pogodbenicami bistven pogoj za privolitev vsake od njih, da jo mednarodna pogodba zavezuje, morajo pridršek sprejeti vse pogodbenice.
3. Če je mednarodna pogodba ustanovna listina mednarodne organizacije in ne določa drugače, mora pridršek sprejeti njen pristojni organ.
4. V primerih, ki niso navedeni v prejšnjih odstavkih, in razen če mednarodna pogodba ne določa drugače:
 - a) s tem ko druga država skleniteljica sprejme pridršek, država, ki izrazi pridršek, postane pogodbenica mednarodne pogodbe v odnosu do te države, če ali ko mednarodna pogodba začne veljati za državo, ki pridršek izrazi, in državo, ki ga sprejme;
 - b) ugovor druge države skleniteljice zoper pridršek ne preprečuje uveljavitve mednarodne pogodbe med državo, ki mu je ugovarjala, in državo, ki ga je izrazila, razen če ni država, ki mu je ugovarjala, jasno izrazila nasprotnega namena;
 - c) dejanje, s katerim država izrazi privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, in vsebuje pridršek, ima učinek, takoj ko vsaj ena druga država skleniteljica sprejme pridršek.
5. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se za namene iz drugega in četrtega odstavka šteje, da država pridršek sprejme, če mu ne ugovarja do poteka dvanajstih mesecev od prejema uradnega obvestila o tem ali do dneva, ko je izrazila privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če je to pozneje.

21. člen

Pravni učinek pridrzkov in ugovorov zoper pridrške

1. Pridršek, ki se v skladu z 19., 20. in 23. členom nanaša na drugo pogodbenico:
 - a) spreminja določbe mednarodne pogodbe, na katere se nanaša, v odnosih med državo, ki izrazi pridršek, in drugo pogodbenico v taki meri, kot je to predvideno v pridršku, in
 - b) spreminja te določbe v enaki meri za drugo pogodbenico v njenih odnosih do države, ki izrazi pridršek.

2. Pridržek ne spreminja določb mednarodne pogodbe za druge pogodbenice v njihovih medsebojnih odnosih.

3. Če država, ki ugovarja pridržku, ne nasprotuje uveljavitvi mednarodne pogodbe med njo in državo, ki izrazi pridržek, se določbe, na katere se pridržek nanaša, med njima ne uporabljajo v taki meri, kot je to predvideno v pridržku.

22. člen

Umik pridržkov in ugovorov zoper pridržke

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se lahko pridržek kadar koli umakne brez privolitve države, ki ga je sprejela.

2. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se lahko ugovor zoper pridržek kadar koli umakne.

3. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali ni dogovorjeno drugače:

- a) umik pridržka za drugo državo skleniteljico učinkuje šele, ko je o tem uradno obveščena;
- b) umik ugovora zoper pridržek učinkuje šele, ko je država, ki je izrazila pridržek, o tem uradno obveščena.

23. člen

Postopek v zvezi s pridržki

1. Pridržek, izrecno sprejetje pridržka in ugovor zoper pridržek je treba izraziti pisno ter sporočiti državam skleniteljicam in drugim državam, ki lahko postanejo pogodbenice.

2. Če je pridržek izražen ob podpisu mednarodne pogodbe s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali odobritve, ga mora država, ki ga izrazi, uradno potrditi, ko izrazi svojo privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje. V tem primeru se šteje, da je pridržek izražen na dan njegove potrditve.

3. Izrecnega sprejetja pridržka ali ugovora zoper pridržek ni treba posebej potrditi, če je bil pridržek sprejet oziroma ugovor izražen pred potrditvijo pridržka.

4. Umik pridržka ali ugovora zoper pridržek mora biti pisen.

3. ODDELEK – ZAČETEK VELJAVNOSTI MEDNARODNIH POGODB IN ZAČASNA UPORABA

24. člen

Začetek veljavnosti

1. Mednarodna pogodba začne veljati na način in z dnem, kot je to določeno v njej ali kot se dogovorijo države pogajalke.
2. Če takih določb ali dogovora ni, mednarodna pogodba začne veljati takoj, ko vse države pogajalke izrazijo privolitev, da jih mednarodna pogodba zavezuje.
3. Če država izrazi privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, po začetku njene veljavnosti, začne mednarodna pogodba zanjo veljati z dnem privolitve, razen če mednarodna pogodba ne določa drugače.
4. Določbe mednarodne pogodbe, ki urejajo potrditev verodostojnosti besedila, privolitev držav, da jih mednarodna pogodba zavezuje, način ali datum začetka veljavnosti, pridržke, naloge depozitarja ter druga vprašanja, ki se nujno pojavijo že pred začetkom veljavnosti mednarodne pogodbe, se začnejo uporabljati takoj, ko je njeno besedilo sprejeto.

25. člen

Začasna uporaba

1. Mednarodna pogodba ali njen del se uporablja začasno do njene uveljavitve, če:
 - a) je tako določeno v sami mednarodni pogodbi ali
 - b) so se države pogajalke o tem kako drugače dogovorile.
2. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali če se države pogajalke ne dogovorijo drugače, začasna uporaba mednarodne pogodbe ali njenega dela v odnosu do države preneha, če ta država uradno obvesti druge države, za katere se mednarodna pogodba začasno uporablja, da ne namerava postati pogodbena.

III. DEL
**SPOŠTOVANJE, UPORABA IN RAZLAGA MEDNARODNIH
POGODB**

1. ODDELEK – SPOŠTOVANJE MEDNARODNIH POGODB

26. člen

Pacta sunt servanda

Vsaka veljavna mednarodna pogodba zavezuje pogodbenice in te jo morajo izvajati v dobri veri.

27. člen

Notranje pravo in spoštovanje mednarodnih pogodb

Pogodbenica se ne more sklicevati na svoje notranje pravo, da bi upravičila neizvajanje mednarodne pogodbe. To pravilo ne vpliva na 46. člen.

2. ODDELEK – UPORABA MEDNARODNIH POGODB

28. člen

Neveljavnost mednarodnih pogodb za nazaj

Razen če iz mednarodne pogodbe ne izhaja drugačen namen ali se sicer ne ugotovi drugače, mednarodna pogodba ne zavezuje pogodbenice glede dejanja ali dejstva pred dnem njene uveljavitve ali glede stanja, ki se je končalo z dnem uveljavitve mednarodne pogodbe za to pogodbenico.

29. člen

Ozemeljska veljavnost mednarodnih pogodb

Razen če iz mednarodne pogodbe ne izhaja drugačen namen ali se sicer ne ugotovi drugače, mednarodna pogodba zavezuje vsako državo pogodbenico na njenem celotnem ozemlju.

30. člen

Uporaba nadaljnjih mednarodnih pogodb o istem predmetu

1. Ob upoštevanju 103. člena Ustanovne listine Združenih narodov se pravice in obveznosti držav pogodbenic iz nadaljnjih mednarodnih pogodb o istem predmetu določajo v skladu z naslednjimi odstavki.

2. Če mednarodna pogodba določa, da je vezana na prejšnjo ali poznejšo mednarodno pogodbo ali da se zanjo ne šteje, da ni v skladu s prejšnjo ali poznejšo mednarodno pogodbo, določbe te druge prevladajo.

3. Če so vse pogodbenice prejšnje mednarodne pogodbe tudi pogodbenice poznejše mednarodne pogodbe in prejšnja mednarodna pogodba ni prenehala veljati ali se začasno prenehala uporabljati v skladu z 59. členom, se prejšnja mednarodna pogodba uporablja le, če so njene določbe v skladu z določbami poznejše mednarodne pogodbe.

4. Če pogodbenice prejšnje mednarodne pogodbe niso vse tudi pogodbenice poznejše mednarodne pogodbe:

- a) se v odnosih med državami pogodbenicami, ki so pogodbenice obeh mednarodnih pogodb, uporablja pravilo iz prejšnjega odstavka;
- b) vzajemne pravice in obveznosti v odnosih med pogodbenico obeh mednarodnih pogodb in pogodbenico ene same mednarodne pogodbe ureja mednarodna pogodba, katere pogodbenici sta obe.

5. Prejšnji odstavek ne vpliva na 41. člen ali na katero koli vprašanje o prenehanju veljavnosti mednarodne pogodbe ali začasnem prenehanju njene uporabe v skladu s 60. členom ali katero koli vprašanje o odgovornosti, ki za državo lahko nastane s sklenitvijo ali uporabo mednarodne pogodbe, katere določbe niso v skladu z njenimi obveznostmi do druge države na podlagi druge mednarodne pogodbe.

3. ODDELEK – RAZLAGA MEDNARODNIH POGODB

31. člen

Splošno pravilo o razlagi

1. Mednarodna pogodba se razlaga v dobri veri v skladu z običajnim pomenom izrazov v mednarodni pogodbi v njihovem kontekstu ter glede na njen predmet in namen.

2. Za razlago mednarodne pogodbe kontekst poleg besedila, vključno z uvodom in prilogami, zajema:

- a) vsak dogovor v zvezi z mednarodno pogodbo, ki ga ob njeni sklenitvi dosežejo vse pogodbenice;
- b) vsako listino, ki jo sestavi ena ali več pogodbenic ob sklenitvi mednarodne pogodbe in jo druge pogodbenice sprejmejo kot listino, ki se nanaša na mednarodno pogodbo.

3. Skupaj s kontekstom se upoštevajo:

- a) vsak poznejši dogovor med pogodbenicami glede razlage mednarodne pogodbe ali uporabe njenih določb;
- b) vsaka poznejša dejanska uporaba mednarodne pogodbe, na podlagi katere nastane dogovor pogodbenic v zvezi z razlago mednarodne pogodbe;
- c) vsako ustrezno pravilo mednarodnega prava, ki se lahko uporablja v odnosih med pogodbenicami.

4. Izraz se lahko razlaga drugače, če se ugotovi, da je bil tak namen pogodbenic.

32. člen

Dodatna sredstva za razlago

Za razlago se lahko uporabijo dodatna sredstva, predvsem pripravljeno delo in okoliščine, v katerih je bila mednarodna pogodba sklenjena, da se potrdi pomen, ki izhaja iz uporabe 31. člena, ali določi pomen, kadar je razlaga v skladu z 31. členom:

- a) dvoumna ali nejasna ali
- b) privede do rezultata, ki je očitno nesmiseln ali nerazumen.

33. člen

Razlaga mednarodnih pogodb, katerih verodostojnost besedila je potrjena v dveh ali več jezikih

1. Če je verodostojnost besedila mednarodne pogodbe potrjena v dveh ali več jezikih, je njeno besedilo verodostojno v vsakem od teh jezikov, razen če ni v mednarodni pogodbi določeno ali če se pogodbenice ne dogovorijo, da ob neskladnosti prevlada določeno besedilo.

2. Besedilo mednarodne pogodbe v drugem jeziku, ki ni jezik, v katerem je bila verodostojnost besedila potrjena, se šteje kot verodostojno le, če tako določa mednarodna pogodba ali so se pogodbenice tako dogovorile.

3. Za izraze v mednarodni pogodbi se domneva, da imajo enak pomen v vsakem verodostojnem besedilu.

4. Če se pri primerjavi verodostojnih besedil ugotovi razlika v pomenu, ki je z uporabo 31. in 32. člena ni mogoče odpraviti, obvelja pomen, ki je glede na predmet in namen mednarodne pogodbe najbližje vsem besedilom, razen kadar na podlagi prvega odstavka določeno besedilo prevlada.

4. ODDELEK – MEDNARODNE POGODBE IN TRETJE DRŽAVE

34. člen

Splošno pravilo v zvezi s tretjimi državami

Mednarodna pogodba tretji državi brez njene privolitve ne nalaga obveznosti niti ji ne daje pravic.

35. člen

Mednarodne pogodbe, ki določajo obveznosti za tretje države

Za tretjo državo nastane obveznost na podlagi določbe mednarodne pogodbe, če pogodbenice s to določbo nameravajo naložiti obveznost in jo tretja država izrecno pisno sprejme.

36. člen

Mednarodne pogodbe, ki določajo pravice za tretje države

1. Za tretjo državo nastane pravica na podlagi določbe mednarodne pogodbe, če pogodbenice s to določbo nameravajo dati to pravico tretji državi ali skupini držav, ki ji ta pripada, ali vsem državam in če tretja država v to privoli. Šteje se, da je privolitev dana, dokler se ne izkaže nasprotno, razen če mednarodna pogodba ne določa drugače.

2. Država, ki uresničuje pravico v skladu s prejšnjim odstavkom, mora spoštovati pogoje njenega uresničevanja, predvidene v mednarodni pogodbi ali določene v skladu z njo.

37. člen

Preklic ali sprememba obveznosti ali pravic tretjih držav

1. Obveznost, ki za tretjo državo nastane v skladu s 35. členom, se lahko preklic ali spremeni samo s privolitvijo pogodbenic mednarodne pogodbe in tretje države, razen če se ne ugotovi, da so se dogovorile drugače.

2. Pravice, ki za tretjo državo nastane v skladu s 36. členom, pogodbenice ne morejo preklicati ali spremeniti, če se ugotovi, da je ni mogoče preklicati ali spremeniti brez privolitve tretje države.

38. člen

Pravila mednarodne pogodbe, ki postanejo zavezujoča za tretje države na podlagi mednarodnega običaja

Nobena določba od 34. do 37. člena ne preprečuje, da bi pravilo iz mednarodne pogodbe postalo zavezujoče za tretjo državo kot običajno pravilo mednarodnega prava, ki je kot tako priznано.

IV. DEL

SPREMEMBE MEDNARODNIH POGODB

39. člen

Splošno pravilo v zvezi s spremembo mednarodnih pogodb

Mednarodna pogodba se lahko spremeni s sporazumom med pogodbenicami. Če v mednarodni pogodbi ni določeno drugače, se za tak sporazum uporabljajo pravila iz II. dela.

40. člen

Sprememba večstranskih mednarodnih pogodb

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, spremembo večstranskih mednarodnih pogodb urejajo naslednji odstavki.
2. O vsakem predlogu za spremembo večstranske mednarodne pogodbe med vsemi pogodbenicami je treba uradno obvestiti vse države skleniteljice, ki imajo pravico sodelovati pri:
 - a) odločitvi o ukrepanju v zvezi s tem predlogom;
 - b) pogajanjih in sklenitvi kakršnega koli sporazuma o spremembi mednarodne pogodbe.
3. Vsaka država, ki lahko postane pogodbenica mednarodne pogodbe, prav tako lahko postane pogodbenica spremenjene mednarodne pogodbe.
4. Sporazum o spremembi ne zavezuje držav, ki so že pogodbenice in ne postanejo pogodbenice tega sporazuma; zanje velja točka b četrtega odstavka 30. člena.
5. Država, ki postane pogodbenica mednarodne pogodbe, potem ko je začel veljati sporazum o spremembi, in ne izrazi drugačnega namena, se šteje za:
 - a) pogodbenico spremenjene mednarodne pogodbe in

- b) pogodbenico nespremenjene mednarodne pogodbe v odnosu do vsake pogodbenice mednarodne pogodbe, ki je sporazum o spremembi ne zavezuje.

41. člen

Sporazumi o spremembi večstranskih mednarodnih pogodb samo med nekaterimi pogodbenicami

1. Dve ali več pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe lahko sklene sporazum o spremembi mednarodne pogodbe samo v svojih medsebojnih odnosih, če:

- a) mednarodna pogodba predvideva možnost take spremembe ali
- b) mednarodna pogodba ne prepoveduje take spremembe pod pogojem:
 - i) da ne vpliva na uživanje pravic, ki jih imajo druge pogodbenice mednarodne pogodbe, ali na izpolnjevanje njihovih obveznosti in
 - ii) da se ne nanaša na določbo, od katere ni mogoče odstopiti, ne da bi bilo to v neskladju z dejansko uresničitvijo predmeta in namena celotne mednarodne pogodbe.

2. Razen če v primeru iz točke a) prejšnjega odstavka mednarodna pogodba ne določa drugače, morajo zadevne pogodbenice uradno obvestiti druge pogodbenice o nameri, da bodo sklenile sporazum, in spremembah mednarodne pogodbe, ki bodo z njim nastale.

V. DEL

NIČNOST, PRENEHANJE VELJAVNOSTI IN ZAČASNO PRENEHANJE UPORABE MEDNARODNIH POGODB

1. ODDELEK – SPLOŠNE DOLOČBE

42. člen

Veljavnost in nadaljevanje veljavnosti mednarodnih pogodb

1. Veljavnost mednarodne pogodbe ali privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se lahko izpodbija samo na podlagi te konvencije.

2. Prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, njena odpoved ali odstop ene od pogodbenic je mogoč le na podlagi določb mednarodne pogodbe ali te konvencije. Enako velja tudi za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

43. člen

Obveznosti, ki jih nalaga mednarodno pravo ne glede na mednarodno pogodbo

Ničnost, prenehanje veljavnosti ali odpoved mednarodne pogodbe, odstop ene od pogodbenic od nje ali začasno prenehanje njene uporabe na podlagi te konvencije ali določb mednarodne pogodbe nikakor ne vpliva na dolžnost države, da izpolni vsako v mednarodni pogodbi določeno obveznost, ki jo zavezuje po mednarodnem pravu ne glede na to mednarodno pogodbo.

44. člen

Deljivost določb mednarodne pogodbe

1. Pravica pogodbenice odpovedati mednarodno pogodbo, odstopiti od nje ali jo začasno prenehati uporabljati, ki je določena v mednarodni pogodbi ali izhaja iz 56. člena, se lahko uveljavlja samo za celotno mednarodno pogodbo, razen če ni v njej določeno drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače.

2. Na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop ene od pogodbenic ali začasno prenehanje njene uporabe, ki ga priznava ta konvencija, se je mogoče sklicevati samo v zvezi s celotno mednarodno pogodbo, razen v primerih iz naslednjih odstavkov ali 60. člena.

3. Če se razlog nanaša samo na nekatere določbe, se je nanj mogoče sklicevati samo v zvezi s temi določbami, kadar:

- a) je te določbe glede izvajanja mogoče ločiti od preostalega dela mednarodne pogodbe;
- b) iz mednarodne pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da sprejetje teh določb za drugo pogodbenico ali pogodbenice ni bistvenega pomena za njihovo privolitev, da jih zavezuje celotna mednarodna pogodba;
- c) nadaljnje izvajanje preostalega dela mednarodne pogodbe ni nepravilno.

4. V primerih iz 49. in 50. člena lahko država, ki ima pravico sklicevati se na prevaro ali podkupovanje, to stori glede celotne mednarodne pogodbe ali v primeru iz prejšnjega odstavka samo v zvezi z nekaterimi določbami.

5. V primerih iz 51., 52. in 53. člena določb mednarodne pogodbe ni dovoljeno deliti.

45. člen

Izguba pravice sklicevati se na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe

Država se ne more več sklicevati na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe na podlagi 46. do 50. člena ali 60. in 62. člena, če se, potem ko je izvedela za dejstva:

- a) izrecno strinja, da, odvisno od primera, mednarodna pogodba velja, še naprej velja ali se še naprej uporablja, ali
- b) na podlagi njenega ravnanja šteje, da je privolila, odvisno od primera, da mednarodna pogodba velja, še naprej velja ali se še naprej uporablja.

2. ODDELEK – NIČNOST MEDNARODNIH POGODB

46. člen

Določbe notranjega prava glede pristojnosti za sklepanje mednarodnih pogodb

1. Država se ne more sklicevati na dejstvo, da je s svojo privolitvijo, da jo mednarodna pogodba zavezuje, kršila kakšno določbo svojega notranjega prava glede pristojnosti za sklepanje mednarodnih pogodb, kot na razlog za razveljavitev svoje privolitve, razen če ta kršitev ni bila očitna in se ne nanaša na temeljno pravilo njenega notranjega prava.

2. Kršitev je očitna, če je objektivno jasna vsaki državi, ki pri tem ravna v skladu z običajno prakso in v dobri veri.

47. člen

Posebne omejitve pooblastila za izražanje privolitve države

Če za pooblastilo predstavnika izraziti privolitev države, da jo določena mednarodna pogodba zavezuje, velja posebna omejitev, se na dejstvo, da je ta predstavnik ni upošteval, ni mogoče sklicevati kot na razlog za razveljavitev privolitve, razen če države pogajalke niso bile uradno obveščene o omejitvi, preden je bila izražena.

48. člen

Napaka

1. Država se lahko sklicuje na napako v mednarodni pogodbi kot na razlog za razveljavitev privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če se napaka nanaša na dejstvo ali okoliščine, za katere je domnevala, da so obstajale ob sklenitvi mednarodne pogodbe in so bile bistvene za njeno privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

2. Prejšnji odstavek se ne uporablja, če je ta država s svojim ravnanjem pripomogla k napaki ali če so bile okoliščine take, da bi morala biti opozorjena na možnost napake.

3. Napaka, ki se nanaša samo na besedilo mednarodne pogodbe, ne vpliva na njeno veljavnost; v tem primeru se uporablja 79. člen.

49. člen

Prevara

Država, ki jo je k sklenitvi mednarodne pogodbe s prevaro napeljala druga država pogajalka, se lahko sklicuje na prevaro kot na razlog za razveljavitev svoje privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

50. člen

Podkupovanje predstavnika države

Država, katere privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, je dosežena tako, da je druga država pogajalka posredno ali neposredno podkupila njenega predstavnika, se lahko sklicuje na podkupovanje kot na razlog za razveljavitev privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

51. člen

Prisila predstavnika države

Privolitev posamezne države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ki je bila dosežena s prisilo njenega predstavnika z dejanji ali grožnjami zoper njega, je brez pravnega učinka.

52. člen

Prisila države z grožnjo ali uporabo sile

Mednarodna pogodba je nična, če je bila njena sklenitev dosežena z grožnjo ali uporabo sile ob kršitvi načel mednarodnega prava iz Ustanovne listine Združenih narodov.

53. člen

Mednarodne pogodbe, ki so v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava (*jus cogens*)

Mednarodna pogodba je nična, če je ob sklenitvi v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava. Obvezno pravilo splošnega mednarodnega prava je

za namene te konvencije tisto, ki ga je sprejela in priznala celotna mednarodna skupnost držav kot pravilo, od katerega ni dovoljeno nobeno odstopanje in ga je mogoče spremeniti samo s poznejšim pravilom splošnega mednarodnega prava enake narave.

3. ODDELEK – PRENEHANJE VELJAVNOSTI IN ZAČASNO PRENEHANJE UPORABE MEDNARODNIH POGODB

54. člen

Prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje na podlagi njenih določb ali s privolitvijo pogodbenic

Mednarodna pogodba lahko preneha veljati ali pogodbenica od nje odstopi:

- a) v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali
- b) kadar koli s privolitvijo vseh pogodbenic po posvetovanju z drugimi državami skleniteljicami.

55. člen

Znižanje števila pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe pod število, potrebno za začetek njene veljavnosti

Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, večstranska mednarodna pogodba ne preneha veljati samo zato, ker se število njenih pogodbenic zniža pod število, potrebno za začetek njene veljavnosti.

56. člen

Odpoved mednarodne pogodbe ali odstop od mednarodne pogodbe, ki ne vsebuje določbe o prenehanju veljavnosti, odpovedi ali odstopu

1. Mednarodne pogodbe, ki ne vsebuje določbe o prenehanju veljavnosti in ne predvideva možnosti odpovedi mednarodne pogodbe ali odstopa od nje, ni mogoče odpovedati ali od nje odstopiti, razen če:

- a) se ne ugotovi, da so pogodbenice nameravale dopustiti možnost odpovedi ali odstopa, ali
- b) iz narave mednarodne pogodbe ni mogoče sklepati, da obstaja pravica do odpovedi ali odstopa.

2. Pogodbenica mora najmanj 12 mesecev vnaprej sporočiti, da namerava na podlagi prejšnjega odstavka mednarodno pogodbo odpovedati ali od nje odstopiti.

57. člen

Začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe na podlagi njenih določb ali s privolitvijo pogodbenic

Mednarodna pogodba se lahko začasno preneha uporabljati za vse pogodbenice ali posamezno pogodbenico:

- a) v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali
- b) kadar koli s privolitvijo vseh pogodbenic po posvetovanju z drugimi državami skleniteljicami.

58. člen

Začasno prenehanje uporabe večstranske mednarodne pogodbe na podlagi sporazuma samo med nekaterimi pogodbenicami

1. Dve ali več pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe lahko sklene sporazum, da se začasno in samo med njimi prenehajo uporabljati določbe mednarodne pogodbe, če:

- a) mednarodna pogodba predvideva možnost takega prenehanja ali
- b) mednarodna pogodba ne prepoveduje takega prenehanja pod pogojem:
 - i) da ne vpliva na uživanje pravic, ki jih imajo druge pogodbenice po mednarodni pogodbi, ali na izpolnjevanje njihovih obveznosti in
 - ii) da ni v neskladju s predmetom in namenom mednarodne pogodbe.

2. Razen če v primeru iz točke a) prejšnjega odstavka mednarodna pogodba ne določa drugače, morajo zadevne pogodbenice uradno obvestiti druge pogodbenice o nameri, da bodo sklenile sporazum, in določbah mednarodne pogodbe, ki jih nameravajo začasno prenehati uporabljati.

59. člen

Prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe zaradi sklenitve poznejše mednarodne pogodbe

1. Šteje se, da mednarodna pogodba preneha veljati, če vse pogodbenice pozneje sklenejo mednarodno pogodbo o istem predmetu in če:

- a) iz poznejše mednarodne pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da so pogodbenice nameravale predmet urediti s poznejšo mednarodno pogodbo, ali
- b) so določbe poznejše mednarodne pogodbe tako neskladne s tistimi iz prejšnje mednarodne pogodbe, da obeh ni mogoče uporabljati hkrati.

2. Za prejšnjo mednarodno pogodbo se šteje, da se samo začasno preneha uporabljati, če to izhaja iz poznejše mednarodne pogodbe ali se sicer ugotovi, da je to namen pogodbenic.

60. člen

Prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe zaradi njene kršitve

1. Bistvena kršitev dvostranske mednarodne pogodbe ene pogodbenice daje drugi pogodbenici pravico, da se na to kršitev sklicuje kot na razlog za prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma.
2. Bistvena kršitev večstranske mednarodne pogodbe ene pogodbenice daje:
 - a) drugim pogodbenicam pravico, da se soglasno dogovorijo o začasnem prenehanju uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma ali o prenehanju njene veljavnosti:
 - i) v odnosih med njimi in državo kršilko ali
 - ii) med vsemi pogodbenicami;
 - b) pogodbenici, ki jo je kršitev posebej prizadela, pravico sklicevati se na kršitev kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma v odnosih med njo in državo kršilko;
 - c) vsem pogodbenicam razen državi kršilki pravico sklicevati se na kršitev kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma zanje le, če je ta mednarodna pogodba take narave, da bistvena kršitev njenih določb ene pogodbenice korenito spremeni položaj vseh pogodbenic glede nadaljnjega izpolnjevanja njihovih obveznosti po mednarodni pogodbi.
3. Za namene tega člena je bistvena kršitev mednarodne pogodbe:
 - a) zavrnitev izvajanja mednarodne pogodbe, ki je ta konvencija ne dovoljuje, ali
 - b) kršitev določbe, ki je bistvena za uresničitev predmeta ali namena mednarodne pogodbe.
4. Prejšnji odstavki ne vplivajo na nobeno določbo mednarodne pogodbe, ki se uporablja ob kršitvi.
5. Prvi do tretji odstavek se ne uporabljajo za določbe o varstvu človekove osebnosti v mednarodnih pogodbah humanitarne narave, zlasti ne za določbe, ki prepovedujejo vse oblike povračilnih ukrepov proti osebam, ki jih take mednarodne pogodbe ščitijo.

61. člen

Nastanek razmer, ki onemogočajo izvajanje mednarodne pogodbe

1. Pogodbenica se lahko sklicuje na to, da mednarodne pogodbe ni mogoče izvajati, kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, če je to posledica tega, da predmeta, ki je nujen za izvajanje mednarodne pogodbe, ni več ali je uničen. Če je izvajanje mednarodne pogodbe onemogočeno začasno, se je

na to mogoče sklicevati le kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

2. Pogodbenica se ne more sklicevati na to, da mednarodne pogodbe ni mogoče izvajati, kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, če je ne more izvajati, ker je sama kršila pogodbeno obveznost ali katero koli mednarodno obveznost do katere koli druge pogodbenice mednarodne pogodbe.

62. člen

Bistvena sprememba okoliščin

1. Na bistveno spremembo okoliščin v primerjavi s tistimi, ki so obstajale ob sklenitvi mednarodne pogodbe in je pogodbenice niso predvidele, se ni mogoče sklicevati kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, razen če:

- a) te okoliščine za pogodbenice niso bile bistvene za njihovo privolitev, da jih mednarodna pogodba zavezuje, in
- b) ta sprememba ne bo korenito spremenila obsega obveznosti, ki jih je v skladu z mednarodno pogodbo še treba izpolniti.

2. Na bistveno spremembo okoliščin se ni mogoče sklicevati kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, če:

- a) mednarodna pogodba določa mejo ali
- b) je bistvena sprememba okoliščin posledica tega, da je pogodbenica, ki se na bistveno spremembo okoliščin sklicuje, kršila pogodbene obveznosti ali katere koli mednarodne obveznosti do katere koli druge pogodbenice mednarodne pogodbe.

3. Če se lahko pogodbenica v skladu s prejšnjima odstavkoma sklicuje na bistveno spremembo okoliščin kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, se lahko nanjo sklicuje tudi kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

63. člen

Prekinitev diplomatskih ali konzularnih odnosov

Prekinitev diplomatskih ali konzularnih odnosov med pogodbenicami mednarodne pogodbe ne vpliva na pravne odnose, ki so med njimi vzpostavljeni z mednarodno pogodbo, razen če diplomatski ali konzularni odnosi niso nujni za uporabo mednarodne pogodbe.

64. člen

Nastanek novega obveznega pravila splošnega mednarodnega prava (*ius cogens*)

Če nastane novo obvezno pravilo splošnega mednarodnega prava, postane vsaka obstoječa mednarodna pogodba, ki je v nasprotju z njim, nična in preneha veljati.

4. ODDELEK – POSTOPEK

65. člen

Postopek v zvezi z ničnostjo mednarodne pogodbe, prenehanjem njene veljavnosti, odstopom od nje ali začasnim prenehanjem njene uporabe

1. Pogodbenica, ki se na podlagi določb te konvencije sklicuje na napako v svoji privolitvi, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ali na razlog za izpodbijanje veljavnosti mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, mora o svoji zahtevi uradno obvestiti druge pogodbenice. V uradnem obvestilu mora navesti predlagani ukrep glede mednarodne pogodbe in razloge zanj.

2. Če po preteku obdobja, ki razen v posebno nujnem primeru ne sme biti krajše od treh mesecev od prejema uradnega obvestila, nobena pogodbenica temu ni nasprotovala, lahko pogodbenica, ki je poslala uradno obvestilo, predlagani ukrep izvede tako, kot je določeno v 67. členu.

3. Če katera koli druga pogodbenica temu nasprotuje, morajo pogodbenice poiskati rešitev s sredstvi, kot jih določa 33. člen Ustanovne listine Združenih narodov.

4. Nobena določba prejšnjih odstavkov ne vpliva na pravice ali obveznosti pogodbenic, ki izhajajo iz katere koli med njimi veljavne določbe o reševanju sporov.

5. Ne da bi to vplivalo na 45. člen, državi dejstvo, da ni poslala v prvem odstavku predpisanega uradnega obvestila, ne preprečuje, da ga ne bi poslala kot odgovor kakšni drugi pogodbenici, ki zahteva izvajanje mednarodne pogodbe ali navaja njeno kršitev.

66. člen

Postopki pri sodnem reševanju, arbitraži in spravi

Če v dvanajstih mesecih od dneva, ko je bil izražen ugovor, ni bilo mogoče doseči nikakršne rešitve v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena, se uporabljajo naslednji postopki:

- a) vsaka pogodbenica v sporu lahko glede uporabe ali razlage 53. ali 64. člena predloži spor v reševanje Meddržavnemu sodišču, razen če se pogodbenice ne sporazumejo, da ga bodo predložile arbitraži;
- b) vsaka pogodbenica v sporu se lahko v zvezi z uporabo ali razlago katerega koli drugega člena V. dela te konvencije odloči za postopek, ki je določen v prilogi te konvencije, in v ta namen pošlje prošnjo generalnemu sekretarju Združenih narodov.

67. člen

Listine, s katerimi se razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe

1. Uradno obvestilo iz prvega odstavka 65. člena mora biti pisno.
2. Vsako dejanje, s katerim se v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali določbami drugega ali tretjega odstavka 65. člena razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, se opravi z listino, poslano drugim pogodbenicam. Če listine ne podpiše voditelj države, vodja vlade ali minister za zunanje zadeve, se lahko od predstavnika države, ki listino pošilja, zahteva, da predloži pooblastilo.

68. člen

Preklic uradnih obvestil in listin iz 65. in 67. člena

Preden uradno obvestilo ali listina iz 65. in 67. člena začne učinkovati, se lahko kadar koli prekliche.

5. ODDELEK – POSLEDICE NIČNOSTI, PRENEHANJA VELJAVNOSTI ALI ZAČASNEGA PRENEHANJA UPORABE MEDNARODNE POGODBE

69. člen

Posledice ničnosti mednarodne pogodbe

1. Nična je mednarodna pogodba, katere ničnost se ugotovi na podlagi te konvencije. Določbe nične mednarodne pogodbe nimajo pravne moči.
2. Če so na podlagi take mednarodne pogodbe kljub temu opravljena dejanja:
 - a) lahko vsaka pogodbenica od druge pogodbenice zahteva, kolikor je to mogoče, da se v njunih medsebojnih odnosih vzpostavi stanje, kakršno bi bilo, če teh dejanj ne bi bilo;
 - b) dejanja, opravljena v dobri veri pred sklicevanjem na ničnost, ne postanejo protipravna le zaradi ničnosti mednarodne pogodbe.

3. V primerih iz 49., 50., 51. ali 52. člena se prejšnji odstavek ne uporablja za pogodbenico, ki se ji pripisuje prevara, podkupovanje ali prisila.

4. Kadar privolitev posamezne države, da jo večstranska mednarodna pogodba zavezuje, ni veljavna, se navedena pravila uporabljajo v odnosih med njo in pogodbenicami.

70. člen

Posledice prenehanja veljavnosti mednarodne pogodbe

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače, prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe v skladu z njenimi določbami ali s to konvencijo:

- a) pogodbenice odvezuje obveznosti, da mednarodno pogodbo še naprej izvajajo;
- b) ne vpliva na nobeno pravico, obveznost ali katero koli pravno stanje pogodbenic, nastalo z izvajanjem mednarodne pogodbe pred prenehanjem njene veljavnosti.

2. Če država odpove večstransko mednarodno pogodbo ali od nje odstopi, se prejšnji odstavek uporablja v odnosih med njo in vsako drugo pogodbenico od dneva, ko odpoved ali odstop začne učinkovati.

71. člen

Posledice ničnosti mednarodne pogodbe, ki je v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava

1. Če je mednarodna pogodba nična po 53. členu, pogodbenice:

- a) odpravijo, kolikor je mogoče, posledice vsakega dejanja, opravljenega na podlagi določbe, ki je v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava, in
- b) svoje medsebojne odnose uskladijo z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava.

2. Če postane mednarodna pogodba nična in preneha veljati po 64. členu, prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe:

- a) pogodbenice odvezuje obveznosti, da mednarodno pogodbo še naprej izvajajo;
- b) ne vpliva na nobeno pravico, obveznost ali katero koli pravno stanje pogodbenic, nastalo z izvajanjem mednarodne pogodbe pred prenehanjem njene veljavnosti; te pravice, obveznosti ali stanje pa se smejo ohraniti le toliko, kolikor to ni v nasprotju z novim obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava.

72. člen

Posledice začasnega prenehanja uporabe mednarodne pogodbe

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače, začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v skladu z njenimi določbami ali s to konvencijo:

- a) odvezuje pogodbenice, med katerimi uporaba mednarodne pogodbe začasno preneha, obveznosti, da med začasnim prenehanjem uporabe v medsebojnih odnosih izvajajo mednarodno pogodbo;
- b) sicer ne vpliva na pravne odnose med pogodbenicami, vzpostavljene z mednarodno pogodbo.

2. Med začasnim prenehanjem uporabe se pogodbenice vzdržijo vsakega dejanja, ki bi lahko oviralo ponovno uporabo mednarodne pogodbe.

VI. DEL
DRUGE DOLOČBE

73. člen

Primeri nasledstva držav, odgovornosti države in začetka sovražnosti

Določbe te konvencije ne vplivajo na nobeno vprašanje, ki se lahko pojavi v zvezi z mednarodno pogodbo zaradi nasledstva držav, mednarodne odgovornosti države ali začetka sovražnosti med državami.

74. člen

Diplomatski in konzularni odnosi ter sklepanje mednarodnih pogodb

Prekinitev ali odsotnost diplomatskih ali konzularnih odnosov med dvema ali več državami ne preprečuje sklepanja mednarodnih pogodb med temi državami. Sama sklenitev take mednarodne pogodbe na diplomatske ali konzularne odnose ne vpliva.

75. člen

Primer države napadalke

Določbe te konvencije ne vplivajo na obveznosti, ki lahko za državo napadalko nastanejo v zvezi z mednarodno pogodbo med eno ali več državami zaradi ukrepov, ki se v zvezi z njenim napadom sprejmejo skladno z Ustanovno listino Združenih narodov.

VII. DEL

DEPOZITARJI, URADNA OBVESTILA, POPRAVKI IN REGISTRACIJA

76. člen

Depozitarji mednarodnih pogodb

1. Depozitarja mednarodne pogodbe lahko določijo države pogajalke v sami mednarodni pogodbi ali kako drugače. Depozitar je lahko ena ali več držav, mednarodna organizacija ali njen najvišji uradnik.

2. Depozitar mednarodne pogodbe svoje naloge, ki so mednarodne narave, opravlja nepristransko. Na to obveznost zlasti ne sme vplivati dejstvo, da mednarodna pogodba med nekaterimi pogodbenicami še ni začela veljati ali da se država in depozitar ne strinjata glede opravljanja njegovih nalog.

77. člen

Naloge depozitarja

1. Razen če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače ali se države skleniteljice ne dogovorijo drugače, depozitar:

- a) hrani izvirnik mednarodne pogodbe in vsa prejeta pooblastila;
- b) pripravlja overjene kopije izvirnika mednarodne pogodbe in vsa druga besedila mednarodne pogodbe v drugih jezikih, ki se lahko zahtevajo na njeni podlagi, in jih pošilja pogodbenicam in državam, ki to lahko postanejo;
- c) prejema vse podpise mednarodne pogodbe ter prejema in hrani vse listine, uradna obvestila in sporočila v zvezi z mednarodno pogodbo;
- d) preverja, ali ima podpis, listina, uradno obvestilo ali sporočilo v zvezi z mednarodno pogodbo pravilno in predpisano obliko, ter po potrebi na to opozori zadevno državo;
- e) obvešča pogodbenice in države, ki to lahko postanejo, o dejanjih, uradnih obvestilih in sporočilih v zvezi z mednarodno pogodbo;
- f) obvešča države, ki lahko postanejo pogodbenice mednarodne pogodbe, kdaj je bilo prejetih ali deponiranih toliko podpisov ali listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, da lahko mednarodna pogodba začne veljati;
- g) registrira mednarodno pogodbo pri Sekretariatu Združenih narodov;
- h) opravlja naloge iz drugih določb te konvencije.

2. Če se država in depozitar ne strinjata glede opravljanja njegovih nalog, depozitar na to opozori države podpisnice in države skleniteljice ali po potrebi pristojni organ ustrezne mednarodne organizacije.

78. člen

Uradna obvestila in sporočila

Razen če mednarodna pogodba ali ta konvencija ne določa drugače:

- a) se uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država pošlje v skladu s to konvencijo, če ni depozitarja, pošlje neposredno državam, ki jim je namenjeno, ali depozitarju, če je določen;
- b) se za uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država pošlje v skladu s to konvencijo, šteje, da ga je zadevna država poslala šele, ko ga je država, ki ji je namenjeno, ali, odvisno od primera, depozitar prejel;
- c) se za uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država pošlje v skladu s to konvencijo, če je poslano depozitarju, šteje, da ga je država, ki ji je namenjeno, prejela šele, ko jo depozitar obvesti v skladu s točko e prvega odstavka prejšnjega člena.

79. člen

Popravljanje napak v besedilih mednarodnih pogodb ali njihovih overjenih kopijah

1. Če po potrditvi verodostojnosti besedila mednarodne pogodbe države podpisnice in države skleniteljice sporazumno ugotovijo, da besedilo vsebuje napako, se napaka popravi, razen če se te države ne odločijo za kakšen drug način popravljanja, tako da se:

- a) besedilo ustrezno popravi in popravek parafirajo pravilno pooblaščen predstavniki;
- b) sestavi listina ali izmenjajo listine, v katerih je naveden popravek, za katerega je bilo dogovorjeno, da se naredi, ali
- c) sestavi popravljeno besedilo celotne mednarodne pogodbe po postopku, ki je veljal za prvotno besedilo.

2. Če gre za mednarodno pogodbo, za katero je določen depozitar, ta uradno obvesti države podpisnice in države skleniteljice o napaki in predlogu za njen popravek ter določi ustrezen rok za ugovor zoper predlagani popravek. Če ob izteku tega roka:

- a) ni nobenega ugovora, depozitar popravi besedilo in parafira popravek, sestavi zapisnik o popravku besedila ter njegovo kopijo pošlje pogodbenicam in državam, ki to lahko postanejo;
- b) depozitar prejme ugovor, o njem obvesti države podpisnice in države skleniteljice.

3. Pravila iz prejšnjih dveh odstavkov se uporabljajo tudi, če se pri besedilu, katerega verodostojnost je bila potrjena v dveh ali več jezikih, ugotovi neskladje, glede katerega se države podpisnice in države skleniteljice strinjajo, da ga je treba odpraviti.

4. Popravljen besedilo *ab initio* zamenja besedilo z napakami, razen če države podpisnice in države skleniteljice ne odločijo drugače.

5. O popravku besedila mednarodne pogodbe, ki je bila registrirana, se uradno obvesti Sekretariat Združenih narodov.

6. Če se ugotovi napaka v overjeni kopiji mednarodne pogodbe, depozitar sestavi zapisnik o popravku in njegovo kopijo pošlje državam podpisnicam in državam skleniteljicam.

80. člen

Registracija in objava mednarodnih pogodb

1. Mednarodne pogodbe se po uveljavitvi pošljejo Sekretariatu Združenih narodov, da jih registrira ali vloži in evidentira ter objavi.

2. Imenovanje depozitarja pomeni, da je pooblaščen za opravljanje dejanj iz prejšnjega odstavka.

VIII. DEL KONČNE DOLOČBE

81. člen

Podpis

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam članicam Združenih narodov ali katere koli specializirane agencije ali Mednarodne agencije za atomsko energijo ter vsaki pogodbenici Statuta Meddržavnega sodišča in vsaki državi, ki jo Generalna skupščina Združenih narodov povabi, naj postane pogodbenica konvencije, in sicer do 30. novembra 1969 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Republike Avstrije, nato pa do 30. aprila 1970 na sedežu Združenih narodov v New Yorku.

82. člen

Ratifikacija

To konvencijo je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

83. člen

Pristop

K tej konvenciji lahko pristopi vsaka država iz katere od skupin držav, navedenih v 81. členu. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

84. člen

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan od dneva deponiranja petintridesete listine o ratifikaciji ali pristopu.
2. Za vsako državo, ki konvencijo ratificira ali k njej pristopi po deponiranju petintridesete listine o ratifikaciji ali pristopu, konvencija začne veljati trideseti dan po tem, ko deponira svojo listino o ratifikaciji ali pristopu.

85. člen

Verodostojna besedila

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenca, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SKLENJENO na Dunaju triindvajsetega maja tisoč devetsto devetinšestdeset.

PRILOGA

1. Generalni sekretar Združenih narodov sestavi in vodi seznam spraviteljev, ki so usposobljeni pravni strokovnjaki. V ta namen je vsaka država članica Združenih narodov ali pogodbenica te konvencije povabljen, da predlaga dva spravitelja, in imena tako predlaganih oseb sestavljajo seznam. Spravitelji, vključno s tistimi, ki so predlagani, da zasedejo morebitno izpraznjeno mesto, so na seznamu pet let z možnostjo podaljšanja za enako obdobje. Po preteku te dobe spravitelji še naprej opravljajo svoje naloge, za katere so izbrani v skladu z naslednjim odstavkom.
2. Kadar je prošnja poslana generalnemu sekretarju v skladu s 66. členom, generalni sekretar spor predloži pravni komisiji, ki se sestavi takole:

Država ali države, ki so ena od strank v sporu, imenujejo:

- a) spravitelja, ki je državljan te države ali ene od teh držav, za katerega ni nujno, da je izbran s seznama iz prejšnjega odstavka, in
- b) spravitelja, ki ni državljan te države ali ene od teh držav, je pa izbran s seznama.

Država ali države, ki so druga stranka v sporu, imenujejo dva spravitelja na enak način. Štirje spravitelji, ki sta jih izbrali stranki, se imenujejo v šestdesetih dneh od dneva, ko generalni sekretar prejme prošnjo.

Štirje spravitelji v šestdesetih dneh od zadnjega imenovanja s seznama imenujejo petega spravitelja, ki je predsednik.

Če predsednik ali kateri od drugih spraviteljev ni imenovan v predpisanem roku, ga v šestdesetih dneh od preteka tega roka imenuje generalni sekretar. Ta pa lahko za predsednika določi kogar koli s seznama ali katerega od članov Komisije za mednarodno pravo. Stranki v sporu se lahko dogovorita o podaljšanju rokov za imenovanje.

Vsako izpraznjeno mesto se zasede tako, kot je določeno za prvo imenovanje.

3. Spravna komisija določi svoj postopek. Komisija lahko s soglasjem strank v sporu povabi katero koli pogodbenico mednarodne pogodbe, da ji predloži svoje mnenje ustno ali pisno. Komisija sprejema odločitve in priporočila z večino glasov petih članov.

4. Komisija lahko stranki v sporu opozori na ukrepe, ki bi lahko omogočili sporazumno rešitev.

5. Komisija stranki zasliši, preuči zahtevke in ugovore ter jima predlaga, kako doseči sporazumno rešitev spora.

6. Komisija poroča v dvanajstih mesecih od svoje ustanovitve. Njeno poročilo se hrani pri generalnem sekretarju in pošlje strankama v sporu. Poročilo, vključno z morebitnimi ugotovitvami glede dejstev ali pravnih vprašanj, strank ne zavezuje in je samo priporočilo, ki jima je predloženo, da bi se omogočila sporazumna rešitev spora.

7. Generalni sekretar komisiji zagotavlja vso potrebno pomoč in sredstva. Izdatke komisije krijejo Združeni narodi.

DUNAJSKA KONVENCIJA O PRAVU MEDNARODNIH POGODB MED DRŽAVAMI IN MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI ALI MED MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI*

Pogodbenice te konvencije so se

ob upoštevanju bistvene vloge mednarodnih pogodb v zgodovini mednarodnih odnosov,

ob priznavanju sporazumne narave mednarodnih pogodb in njihovega vse večjega pomena kot vira mednarodnega prava,

ob ugotovitvi, da so načeli svobodne privolitve in dobre vere ter pravilo *pacta sunt servanda* splošno priznana,

ob poudarjanju pomena krepitev kodificiranja in progresivnega razvoja mednarodnega prava v svetu,

v prepričanju, da sta kodifikacija in progresiven razvoj pravil glede mednarodnih pogodb med državami in mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami sredstvo za krepitev pravnega reda v mednarodnih odnosih in uresničevanje ciljev Združenih narodov,

ob upoštevanju načel mednarodnega prava iz Ustanovne listine Združenih narodov, kot so načela enakopravnosti in samoodločbe narodov, suverene enakosti in neodvisnosti vseh držav, nevmešavanja v notranje zadeve držav, prepovedi grožnje s silo ali uporabe sile ter splošnega in dejanskega spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin za vse,

ob upoštevanju določb Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb iz leta 1969,

* Sklenjena na Dunaju 21. marca 1986, konvencija še ne velja.

ob priznavanju odnosa med pravom mednarodnih pogodb med državami in pravom mednarodnih pogodb med državami in mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami,

ob upoštevanju pomena mednarodnih pogodb med državami in mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami kot učinkovitega sredstva za razvijanje mednarodnih odnosov in zagotavljanje možnosti za mirno sodelovanje med narodi ne glede na njihove ustavne in družbene ureditve,

ob zavedanju posebnih značilnosti mednarodnih pogodb, katerih pogodbenice so mednarodne organizacije kot subjekti mednarodnega prava, ki niso države,

ob ugotovitvi, da so mednarodne organizacije sposobne sklepati mednarodne pogodbe, kar je nujno za izvajanje njihovih nalog in uresničevanje njihovih ciljev,

ob priznavanju, da morajo mednarodne organizacije pri sklepanju mednarodnih pogodb z državami ali drugimi mednarodnimi organizacijami ravnati v skladu s svojimi ustanovnimi listinami,

ob poudarjanju, da se nobena določba te konvencije ne more razlagati tako, kot da vpliva na odnose med mednarodno organizacijo in njenimi člani, ki jih urejajo pravila organizacije,

ob poudarjanju, da bi se morali spori v zvezi z mednarodnimi pogodbami tako kot drugi mednarodni spori reševati skladno z Ustanovno listino Združenih narodov po mirni poti ter skladno z načeli pravičnosti in mednarodnega prava,

ob poudarjanju, da se bodo vprašanja, ki niso urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejala po pravilih mednarodnega običajnega prava,

dogovorile:

I. DEL UVOD

1. člen

Področje uporabe te konvencije

Ta konvencija se uporablja za:

- a) mednarodne pogodbe med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami ter

- b) mednarodne pogodbe med mednarodnimi organizacijami.

2. člen

Pomen izrazov

1. V tej konvenciji:

- a) »mednarodna pogodba« pomeni mednarodni sporazum, ki ga ureja mednarodno pravo in se sklene pisno:
- i) med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami ali
 - ii) med mednarodnimi organizacijami, sestavljen v obliki ene same listine ali dveh ali več povezanih listin, ne glede na njegovo posebno poimenovanje;
- b) »ratifikacija« pomeni mednarodno dejanje, s katerim država privoli, da jo mednarodna pogodba zavezuje na mednarodni ravni;
- b drugič) »uradna potrditev« pomeni mednarodno dejanje, ki ustreza ratifikaciji, ki jo opravi država, in s katerim mednarodna organizacija privoli, da jo mednarodna pogodba zavezuje na mednarodni ravni;
- b tretjič) »sprejetje«, »odobritev« in »pristop« pomenijo, odvisno od primera, mednarodno dejanje, s katerim država ali mednarodna organizacija privoli, da jo mednarodna pogodba zavezuje na mednarodni ravni;
- c) »pooblastilo« pomeni listino, ki jo izda pristojni organ države ali mednarodne organizacije in s katero se določi ena ali več oseb, da predstavljajo državo ali mednarodno organizacijo pri pogajanjih o besedilu mednarodne pogodbe, njegovem sprejetju ali potrditvi njegove verodostojnosti, izrazijo privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ali da opravijo katero koli drugo dejanje v zvezi z mednarodno pogodbo;
- d) »pridržek« pomeni enostransko izjavo ne glede na to, kako je sestavljena ali poimenovana, ki jo da država ali mednarodna organizacija ob podpisu, ratifikaciji, uradni potrditvi, sprejetju ali odobritvi mednarodne pogodbe ali ob pristopu k njej in s katero želi izključiti ali spremeniti pravni učinek posameznih določb mednarodne pogodbe pri njihovi uporabi zanjo;
- e) »država pogajalka« in »organizacija pogajalka« pomeni:
- i) državo ali
 - ii) mednarodno organizacijo,
- ki je sodelovala pri pripravi in sprejemanju besedila mednarodne pogodbe;
- f) »država skleniteljica« in »organizacija skleniteljica« pomeni:
- i) državo ali
 - ii) mednarodno organizacijo,
- ki je privolila, da jo mednarodna pogodba zavezuje ne glede na to, ali je začela veljati;
- g) »pogodbenica« pomeni državo ali mednarodno organizacijo, ki je privolila, da jo mednarodna pogodba zavezuje, in za katero ta velja;
- h) »tretja država« in »tretja organizacija« pomeni:
- i) državo ali

- ii) mednarodno organizacijo, ki ni pogodbenica mednarodne pogodbe;
- i) »mednarodna organizacija« pomeni medvladno organizacijo;
- j) »pravila organizacije« pomenijo predvsem ustanovne listine, odločitve in resolucije, ki so sprejete skladno s temi listinami, ter ustaljeno prakso organizacije.

2. Določbe prejšnjega odstavka o pomenu izrazov v tej konvenciji ne vplivajo na uporabo teh izrazov in njihov morebitni pomen v notranjem pravu države ali pravih mednarodne organizacije.

3. člen

Mednarodni sporazumi, ki jih ta konvencija ne zajema

Dejstvo, da se ta konvencija ne uporablja za:

- a) mednarodne sporazume, katerih pogodbenice so ena ali več držav, ena ali več mednarodnih organizacij in en ali več subjektov mednarodnega prava, ki niso države ali organizacije;
- b) mednarodne sporazume, katerih pogodbenice so ena ali več mednarodnih organizacij in en ali več subjektov mednarodnega prava, ki niso države ali organizacije;
- c) mednarodne sporazume, ki niso sklenjeni pisno med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami, ali
- d) mednarodne sporazume med subjekti mednarodnega prava, ki niso države ali mednarodne organizacije, ne vpliva na:
 - i) pravno veljavnost teh sporazumov;
 - ii) uporabo vseh v tej konvenciji navedenih pravil, ki bi zanje veljala v skladu z mednarodnim pravom ne glede na to konvencijo;
 - iii) uporabo konvencije v odnosih med državami in mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami, ki jih urejajo mednarodni sporazumi, katerih pogodbenice so tudi drugi subjekti mednarodnega prava.

4. člen

Neveljavnost te konvencije za nazaj

Ne da bi to vplivalo na uporabo pravil iz te konvencije, ki bi ne glede na to konvencijo po mednarodnem pravu veljala za mednarodne pogodbe med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami, se ta konvencija uporablja samo za mednarodne pogodbe, sklenjene po začetku veljavnosti konvencije za te države in organizacije.

5. člen

Mednarodne pogodbe, s katerimi se ustanovljajo mednarodne organizacije, in mednarodne pogodbe, ki jih sprejme mednarodna organizacija

Ta konvencija se uporablja za vsako mednarodno pogodbo med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami, ki je ustanovna listina mednarodne organizacije, in vsako mednarodno pogodbo, ki jo sprejme mednarodna organizacija, ne da bi to vplivalo na katero koli ustrezno pravilo organizacije.

II. DEL

SKLEPANJE IN ZAČETEK VELJAVNOSTI MEDNARODNIH POGODB

1. ODDELEK – SKLEPANJE MEDNARODNIH POGODB

6. člen

Sposobnost mednarodnih organizacij za sklepanje mednarodnih pogodb

Sposobnost mednarodne organizacije za sklepanje mednarodnih pogodb urejajo pravila te organizacije.

7. člen

Pooblastilo

1. Osebo je mogoče šteti za predstavnika države z namenom, da sprejme besedilo mednarodne pogodbe ali potrdi njegovo verodostojnost ali izrazi privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če:

- a) predloži ustrezno pooblastilo ali
- b) iz prakse ali drugih okoliščin izhaja, da je bil namen zadevnih držav in mednarodnih organizacij šteti jo za predstavnika države v tem smislu, ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo.

2. Na podlagi svoje funkcije in ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo, se za predstavnike države štejejo:

- a) voditelji držav, vodje vlad in ministri za zunanje zadeve za vsa dejanja, ki se nanašajo na sklenitev mednarodne pogodbe med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami;
- b) predstavniki držav, akreditirani na mednarodni konferenci, za sprejem besedila mednarodne pogodbe med državami in mednarodnimi organizacijami;
- c) predstavniki držav, akreditirani pri mednarodni organizaciji ali enem od njenih organov, za sprejem besedila mednarodne pogodbe v tej organizaciji ali organu;

d) vodje stalnih predstavništev pri mednarodnih organizacijah za sprejem besedila mednarodne pogodbe med državami, ki so jih akreditirale, in to organizacijo.

3. Osebo je mogoče šteti za predstavnika mednarodne organizacije z namenom, da sprejme besedilo mednarodne pogodbe ali potrdi njegovo verodostojnost ali izrazi privolitev te organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če:

- a) predloži ustrezno pooblastilo ali
- b) iz okoliščin izhaja, da je bil namen zadevnih držav in mednarodnih organizacij šteti jo za predstavnika organizacije v tem smislu v skladu s pravili te organizacije, ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo.

8. člen

Poznejša potrditev dejanja, opravljenega brez pooblastila

Dejanje, ki ga v zvezi s sklenitvijo mednarodne pogodbe opravi oseba, za katero po 7. členu ni mogoče šteti, da je pooblaščen, da predstavlja državo ali mednarodno organizacijo za ta namen, nima pravnega učinka, razen če ga ta država ali organizacija pozneje ne potrdi.

9. člen

Sprejem besedila

1. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme s privolitvijo vseh držav in mednarodnih organizacij ali, odvisno od primera, vseh organizacij, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, razen v primerih iz drugega odstavka.

2. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme na mednarodni konferenci skladno s postopkom, o katerem se dogovorijo udeleženci konference. Če o takem postopku dogovor ni dosežen, se besedilo sprejme z dvotretjinsko večino udeležencev, ki so prisotni in glasujejo, razen če z enako večino ne sklenejo, da se uporabi kakšno drugo pravilo.

10. člen

Potrditev verodostojnosti besedila

1. Besedilo mednarodne pogodbe med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami postane verodostojno in dokončno:

- a) po postopku, ki je lahko določen s tem besedilom ali o katerem so se dogovorile države in organizacije, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, ali
- b) če takega postopka ni, s podpisom predstavnikov teh držav in organizacij, njihovim podpisom *ad referendum* ali njihovim parafriranjem besedila mednarodne pogodbe ali sklepne listine konference, ki vsebuje to besedilo.

2. Besedilo mednarodne pogodbe med mednarodnimi organizacijami postane verodostojno in dokončno:

- a) po postopku, ki je lahko določen s tem besedilom ali o katerem so se dogovorile organizacije, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, ali
- b) če takega postopka ni, s podpisom predstavnikov teh držav in organizacij, njihovim podpisom *ad referendum* ali njihovim parafriranjem besedila mednarodne pogodbe ali sklepne listine konference, ki vsebuje to besedilo.

11. člen

Načini privolitve države in mednarodne organizacije, da ju mednarodna pogodba zavezuje

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se lahko izrazi s podpisom, izmenjavo listin, ki sestavljajo mednarodno pogodbo, ratifikacijo, sprejetjem, odobritvijo ali pristopom ali na kateri koli drug dogovorjen način.

2. Privolitev mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se lahko izrazi s podpisom, izmenjavo listin, ki sestavljajo mednarodno pogodbo, uradno potrditvijo, sprejetjem, odobritvijo ali pristopom ali na kateri koli drug dogovorjen način.

12. člen

Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena s podpisom

1. Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s podpisom njenega predstavnika, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da ima podpis ta učinek;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke dogovorile, da ima podpis ta učinek, ali
- c) namen države ali organizacije dati podpisu ta učinek izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanja.

2. Za namene prejšnjega odstavka:

- a) parafriranje besedila pomeni podpis mednarodne pogodbe, če se ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke tako dogovorile;
- b) podpis mednarodne pogodbe *ad referendum*, ki ga opravi predstavnik države ali mednarodne organizacije, pomeni dokončni podpis mednarodne pogodbe, če ta država ali organizacija to potrdi.

13. člen

Privolitev države in mednarodne organizacije, da ju mednarodna pogodba zavezuje, izražena z izmenjavo listin, ki sestavljajo mednarodno pogodbo

Privolitev držav ali mednarodnih organizacij, da jih mednarodna pogodba, ki jo sestavljajo vzajemno izmenjane listine, zavezuje, se s to izmenjavo izrazi, kadar:

- a) listine določajo, da ima njihova izmenjava ta učinek, ali
- b) se sicer ugotovi, da so se države in organizacije ali, odvisno od primera, organizacije, dogovorile, da ima izmenjava listin ta učinek.

14. člen

Privolitev države in mednarodne organizacije, da ju mednarodna pogodba zavezuje, izražena z ratifikacijo, uradno potrditvijo, sprejetjem ali odobritvijo

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi z ratifikacijo, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da se privolitev izrazi z ratifikacijo;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke dogovorile, da je ratifikacija potrebna;
- c) njen predstavnik podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije ali
- d) namen države, da podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije, izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanjem.

2. Privolitev mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi z uradno potrditvijo, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da se privolitev izrazi z uradno potrditvijo;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke dogovorile, da je uradna potrditev potrebna;
- c) njen predstavnik podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom uradne potrditve ali
- d) namen organizacije, da podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom uradne potrditve, izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanjem.

3. Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s sprejetjem ali odobritvijo pod podobnimi pogoji, kot veljajo za ratifikacijo ali, odvisno od primera, za uradno potrditev.

15. člen

Privolitev države in mednarodne organizacije, da ju mednarodna pogodba zavezuje, izražena s pristopom

Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s pristopom, kadar:

- a) mednarodna pogodba določa, da lahko država ali mednarodna organizacija privolitev izrazi s pristopom;
- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke dogovorile, da lahko država ali organizacija privolitev izrazi s pristopom, ali
- c) se vse pogodbenice pozneje dogovorijo, da lahko država ali organizacija privolitev izrazi s pristopom.

16. člen

Izmenjava ali deponiranje listin o ratifikaciji, uradni potrditvi, sprejetju, odobritvi ali pristopu

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, listine o ratifikaciji, uradni potrditvi ali sprejetju, odobritvi ali pristopu pomenijo privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami zavezuje:

- a) z njihovo izmenjavo med državo skleniteljico in organizacijo skleniteljico;
- b) z njihovim deponiranjem pri depozitarju ali
- c) z uradnim obvestilom državam skleniteljicam in organizacijam skleniteljicam ali depozitarju, če je tako dogovorjeno.

2. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, listine o uradni potrditvi ali sprejetju, odobritvi ali pristopu pomenijo privolitev mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba med mednarodnimi organizacijami zavezuje:

- a) z njihovo izmenjavo med organizacijami skleniteljicami;
- b) z njihovim deponiranjem pri depozitarju ali
- c) z uradnim obvestilom organizacijam skleniteljicam ali depozitarju, če je tako dogovorjeno.

17. člen

Privolitev države in mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje deloma, in izbira med različnimi določbami

1. Ne glede na 19. do 23. člen ima privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje deloma, učinek samo, če to dovoljuje mednarodna pogodba ali če se države skleniteljice in organizacije skleniteljice ali, odvisno od primera, organizacije skleniteljice tako dogovorijo.

2. Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo zavezuje mednarodna pogodba, ki omogoča izbiri med različnimi določbami, ima učinek samo, če je jasno, na katere določbe se nanaša privolitev.

18. člen

Obveznost, da se ne izničita predmet in namen mednarodne pogodbe pred njeno uveljavitvijo

Država ali mednarodna organizacija se mora vzdržati dejanj, zaradi katerih bi se lahko izničila predmet in namen mednarodne pogodbe, če je:

- a) podpisala mednarodno pogodbo ali izmenjala listine, ki sestavljajo mednarodno pogodbo, s pridržkom ratifikacije, uradne potrditve, sprejetja ali odobritve, dokler jasno ne izrazi namena, da ne bo postala pogodbenica mednarodne pogodbe, ali
- b) izrazila privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, že pred njeno uveljavitvijo in pod pogojem, da se uveljavitev ne odlašá neupravičeno.

2. ODDELEK – PRIDRŽKI

19. člen

Izražanje pridržkov

Država ali mednarodna organizacija lahko ob podpisu, ratifikaciji, uradni potrditvi, sprejetju, odobritvi mednarodne pogodbe ali pristopu k njej izrazi pridržek, razen če:

- a) ga mednarodna pogodba ne prepoveduje;
- b) mednarodna pogodba ne določa, da se lahko izrazijo samo določeni pridržki, med katerimi ni tega pridržka, ali
- c) v primerih, ki niso navedeni v točkah a in b, pridržek ni združljiv s predmetom in namenom mednarodne pogodbe.

20. člen

Sprejetje pridržkov in ugovor zoper pridržke

1. Pridržka, ki ga mednarodna pogodba izrecno dovoljuje, države skleniteljice in organizacije skleniteljice ali, odvisno od primera, organizacije skleniteljice niso dolžne sprejeti pozneje, razen če tega ne določa mednarodna pogodba.

2. Če iz omejenega števila držav pogajalk in organizacij pogajalk ali, odvisno od primera, organizacij pogajalk ter predmeta in namena mednarodne pogodbe izhaja, da je uporaba mednarodne pogodbe v celoti med vsemi pogodbenicami bistven pogoj za privolitev vsake od njih, da jo mednarodna pogodba zavezuje, morajo pridržek sprejeti vse pogodbenice.

3. Če je mednarodna pogodba ustanovna listina mednarodne organizacije in ne določa drugače, mora pridržek sprejeti njen pristojni organ.

4. V primerih, ki niso navedeni v prejšnjih odstavkih, in razen če mednarodna pogodba ne določa drugače:

- a) s tem ko druga država skleniteljica ali organizacija skleniteljica sprejme pridržek, država ali organizacija, ki izrazi pridržek, postane pogodbenica mednarodne pogodbe v odnosu do te države ali organizacije, če ali ko mednarodna pogodba začne veljati za državo ali organizacijo, ki pridržek izrazi, in državo ali organizacijo, ki ga sprejme;
- b) ugovor druge države skleniteljice ali organizacije skleniteljice zoper pridržek ne preprečuje uveljavitve mednarodne pogodbe med državo ali mednarodno organizacijo, ki mu je ugovarjala, in državo ali organizacijo, ki ga je izrazila, razen če ni država ali organizacija, ki mu je ugovarjala, jasno izrazila nasprotnega namena;
- c) dejanje, s katerim država ali mednarodna organizacija izrazi privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, in vsebuje pridržek, ima učinek, takoj ko vsaj ena druga država skleniteljica ali organizacija skleniteljica pridržek sprejme.

5. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se za namene drugega in četrtega odstavka šteje, da država ali mednarodna organizacija sprejema pridržek, če mu ne ugovarja do poteka dvanajstih mesecev od prejema uradnega obvestila o tem ali do dneva, ko je izrazila privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če je to pozneje.

21. člen

Pravni učinek pridržkov in ugovorov zoper pridržke

1. Pridržek, ki se v skladu z 19., 20. in 23. členom nanaša na drugo pogodbenico:

- a) spreminja določbe mednarodne pogodbe, na katere se nanaša, v odnosih med državo ali mednarodno organizacijo, ki izrazi pridržek, in drugo pogodbenico v taki meri, kot je to predvideno v pridržku, in
- b) spreminja te določbe v enaki meri za drugo pogodbenico v njenih odnosih do države ali mednarodne organizacije, ki izrazi pridržek.

2. Pridržek ne spreminja določb mednarodne pogodbe za druge pogodbenice v njihovih medsebojnih odnosih.

3. Če država ali mednarodna organizacija, ki ugovarja pridržku, ne nasprotuje uveljavitvi mednarodne pogodbe med njo in državo ali organizacijo, ki izrazi pridržek, se določbe, na katere se pridržek nanaša, med njima ne uporabljajo v taki meri, kot je to predvideno v pridržku.

22. člen

Umik pridrzkov in ugovorov zoper pridrške

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se lahko pridršek kadar koli umakne brez privolitve države ali mednarodne organizacije, ki ga je sprejela.
2. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, se lahko ugovor zoper pridršek kadar koli umakne.
3. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali ni drugače dogovorjeno:
 - a) umik pridrška za drugo državo skleniteljico ali organizacijo skleniteljico učinkuje šele, ko je o tem uradno obveščena;
 - b) umik ugovora zoper pridršek učinkuje šele, ko je država ali organizacija, ki je izrazila pridršek, o tem uradno obveščena.

23. člen

Postopek v zvezi s pridrški

1. Pridršek, izrecno sprejetje pridrška in ugovor zoper pridršek je treba izraziti pisno in sporočiti državam skleniteljicam in organizacijam skleniteljicam ter drugim državam in mednarodnim organizacijam, ki lahko postanejo pogodbenice.
2. Če je pridršek izražen ob podpisu mednarodne pogodbe s pridrškom ratifikacije, uradne potrditve, sprejetja ali odobritve, ga mora država ali mednarodna organizacija, ki ga izrazi, uradno potrditi, ko izrazi svojo privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje. V tem primeru se šteje, da je pridršek izražen na dan njegove potrditve.
3. Izrecnega sprejetja pridrška ali ugovora zoper pridršek ni treba posebej potrditi, če je bil pridršek sprejet oziroma ugovor izražen pred potrditvijo pridrška.
4. Umik pridrška ali ugovora zoper pridršek mora biti pisen.

**3. ODDELEK – ZAČETEK VELJAVOSTI MEDNARODNIH POGODB IN
ZAČASNA UPORABA**

24. člen

Začetek veljavnosti

1. Mednarodna pogodba začne veljati na način in z dnem, kot je to določeno v njej ali kot se lahko dogovorijo države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke.

2. Če takih določb ali dogovora ni, mednarodna pogodba začne veljati takoj, ko vse države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke izrazijo privolitev, da jih mednarodna pogodba zavezuje.

3. Če država ali mednarodna organizacija izrazi privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, po začetku njene veljavnosti, začne mednarodna pogodba zanjo veljati z dnem privolitve, razen če mednarodna pogodba ne določa drugače.

4. Določbe mednarodne pogodbe, ki urejajo potrditev verodostojnosti besedila, privolitev držav in mednarodnih organizacij, da jih mednarodna pogodba zavezuje, način ali datum začetka veljavnosti, pridržke, naloge depozitarja in druga vprašanja, ki se nujno pojavijo pred začetkom veljavnosti mednarodne pogodbe, se začnejo uporabljati takoj, ko je njeno besedilo sprejeto.

25. člen

Začasna uporaba

1. Mednarodna pogodba ali njen del se uporablja začasno do njene uveljavitve, če:

- a) je tako določeno v sami mednarodni pogodbi ali
- b) so se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke o tem kako drugače dogovorile.

2. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali če se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke ne dogovorijo drugače, začasna uporaba mednarodne pogodbe ali njenega dela za državo ali mednarodno organizacijo preneha, če ta uradno obvesti države in organizacije, za katere se mednarodna pogodba začasno uporablja, da ne namerava postati pogodbenica.

III. DEL

SPOŠTOVANJE, UPORABA IN RAZLAGA MEDNARODNIH POGODB

1. ODDELEK – SPOŠTOVANJE MEDNARODNIH POGODB

26. člen

Pacta sunt servanda

Vsaka veljavna mednarodna pogodba zavezuje pogodbenice in te jo morajo izvajati v dobri veri.

27. člen

Notranje pravo držav, pravila mednarodnih organizacij in spoštovanje mednarodnih pogodb

1. Država pogodbenica mednarodne pogodbe se ne more sklicevati na svoje notranje pravo, da bi upravičila neizvajanje mednarodne pogodbe.
2. Mednarodna organizacija pogodbenica mednarodne pogodbe se ne more sklicevati na svoja pravila, da bi upravičila neizvajanje mednarodne pogodbe.
3. Pravila iz prejšnjih odstavkov ne vplivajo na 46. člen.

2. ODDELEK – UPORABA MEDNARODNIH POGODB

28. člen

Neveljavnost mednarodnih pogodb za nazaj

Razen če iz mednarodne pogodbe ne izhaja drugačen namen ali se sicer ne ugotovi drugače, mednarodna pogodba ne zavezuje pogodbenice glede dejanja ali dejstva pred dnem njene uveljavitve ali glede stanja, ki se je končalo z dnem uveljavitve mednarodne pogodbe za to pogodbenico.

29. člen

Ozemeljska veljavnost mednarodnih pogodb

Razen če iz mednarodne pogodbe ne izhaja drugačen namen ali se sicer ne ugotovi drugače, mednarodna pogodba med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami zavezuje vsako državo pogodbenico na njenem celotnem ozemlju.

30. člen

Uporaba nadaljnjih mednarodnih pogodb o istem predmetu

1. Pravice in obveznosti držav in mednarodnih organizacij, ki so pogodbenice nadaljnjih mednarodnih pogodb o istem predmetu, se določajo v skladu z naslednjimi odstavki.
2. Če mednarodna pogodba določa, da je vezana na prejšnjo ali poznejšo mednarodno pogodbo ali da se zanjo ne šteje, da ni v skladu s prejšnjo ali poznejšo mednarodno pogodbo, določbe te druge prevladajo.

3. Če so vse pogodbenice prejšnje mednarodne pogodbe tudi pogodbenice poznejše mednarodne pogodbe in prejšnja mednarodna pogodba ni prenehala veljati ali se začasno prenehala uporabljati v skladu z 59. členom, se prejšnja mednarodna pogodba uporablja le, če so njene določbe v skladu z določbami poznejše mednarodne pogodbe.

4. Če pogodbenice prejšnje mednarodne pogodbe niso vse tudi pogodbenice poznejše mednarodne pogodbe:

- a) se v odnosih med pogodbenicama, ki sta pogodbenici obeh mednarodnih pogodb, uporablja pravilo iz prejšnjega odstavka;
- b) vzajemne pravice in obveznosti v odnosih med pogodbenico obeh mednarodnih pogodb in pogodbenico ene same mednarodne pogodbe ureja mednarodna pogodba, katere pogodbenici sta obe.

5. Prejšnji odstavek ne vpliva na 41. člen ali na katero koli vprašanje o prenehanju veljavnosti mednarodne pogodbe ali začasnem prenehanju njene uporabe v skladu s 60. členom ali katero koli vprašanje o odgovornosti, ki za državo ali mednarodno organizacijo lahko nastane s sklenitvijo ali uporabo mednarodne pogodbe, katere določbe niso v skladu z njenimi obveznostmi do države ali organizacije na podlagi druge mednarodne pogodbe.

6. Prejšnji odstavki ne vplivajo na dejstvo, da ob nasprotju med obveznostmi po Ustanovni listini Združenih narodov in obveznostmi po mednarodni pogodbi prevladajo obveznosti po ustanovni listini.

3. ODDELEK – RAZLAGA MEDNARODNIH POGODB

31. člen

Splošno pravilo o razlagi

1. Mednarodna pogodba se razlaga v dobri veri v skladu z običajnim pomenom izrazov v mednarodni pogodbi v njihovem kontekstu ter glede na njen predmet in namen.

2. Za razlago mednarodne pogodbe kontekst poleg besedila, vključno z uvodom in prilogami, zajema:

- a) vsak dogovor v zvezi z mednarodno pogodbo, ki ga ob njeni sklenitvi dosežejo vse pogodbenice;
- b) vsako listino, ki jo sestavi ena ali več pogodbenic ob sklenitvi mednarodne pogodbe in jo druge pogodbenice sprejmejo kot listino, ki se nanaša na mednarodno pogodbo.

3. Skupaj s kontekstom se upoštevajo:

- a) vsak poznejši dogovor med pogodbenicami glede razlage mednarodne pogodbe ali uporabe njenih določb;
- b) vsaka poznejša dejanska uporaba mednarodne pogodbe, na podlagi katere nastane dogovor pogodbenic v zvezi z razlago mednarodne pogodbe;
- c) vsako ustrezno pravilo mednarodnega prava, ki se lahko uporablja v odnosih med pogodbenicami.

4. Izraz se lahko razlaga drugače, če se ugotovi, da je bil tak namen pogodbenic.

32. člen

Dodatna sredstva za razlago

Za razlago se lahko uporabijo dodatna sredstva, predvsem pripravljeno delo in okoliščine, v katerih je bila mednarodna pogodba sklenjena, da se potrdi pomen, ki izhaja iz uporabe 31. člena, ali določi pomen, kadar je razlaga v skladu z 31. členom:

- a) dvoumna ali nejasna ali
- b) privede do rezultata, ki je očitno nesmiseln ali nerazumen.

33. člen

Razlaga mednarodnih pogodb, katerih verodostojnost besedila je potrjena v dveh ali več jezikih

1. Če je verodostojnost besedila mednarodne pogodbe potrjena v dveh ali več jezikih, je njeno besedilo verodostojno v vsakem od teh jezikih, razen če ni v mednarodni pogodbi določeno ali če se pogodbenice ne dogovorijo, da ob neskladnosti prevlada določeno besedilo.

2. Besedilo mednarodne pogodbe v drugem jeziku, ki ni jezik, v katerem je bila verodostojnost besedila potrjena, se šteje kot verodostojno le, če tako določa mednarodna pogodba ali so se pogodbenice tako dogovorile.

3. Za izraze v mednarodni pogodbi se domneva, da imajo enak pomen v vsakem verodostojnem besedilu.

4. Če se pri primerjavi verodostojnih besedil ugotovi razlika v pomenu, ki je z uporabo 31. in 32. člena ni mogoče odpraviti, obvelja pomen, ki je glede na predmet in namen mednarodne pogodbe najbližje vsem besedilom, razen kadar na podlagi prvega odstavka določeno besedilo prevlada.

4. ODDELEK – MEDNARODNE POGODBE IN TRETJE DRŽAVE ALI TRETJE ORGANIZACIJE

34. člen

Splošno pravilo v zvezi s tretjimi državami in tretjimi organizacijami

Mednarodna pogodba tretji državi ali tretji organizaciji brez njene privolitve ne nalaga obveznosti niti ji ne daje pravic.

35. člen

Mednarodne pogodbe, ki določajo obveznosti za tretje države ali tretje organizacije

Za tretjo državo ali tretjo organizacijo nastane obveznost na podlagi določbe mednarodne pogodbe, če pogodbenice s to določbo nameravajo naložiti obveznost in če jo tretja država ali tretja organizacija izrecno pisno sprejme. Tretja organizacija sprejme te obveznosti v skladu s svojimi pravili.

36. člen

Mednarodne pogodbe, ki določajo pravice za tretje države ali tretje organizacije

1. Za tretjo državo nastane pravica na podlagi določbe mednarodne pogodbe, če nameravajo njene pogodbenice s to določbo dati to pravico tretji državi ali skupini držav, ki ji ta pripada, ali vsem državam in če tretja država v to privoli. Šteje se, da je privolitev dana, dokler se ne izkaže nasprotno, razen če mednarodna pogodba ne določa drugače.

2. Za tretjo organizacijo nastane pravica na podlagi določbe mednarodne pogodbe, če nameravajo njene pogodbenice s to določbo dati to pravico tretji organizaciji ali skupini mednarodnih organizacij, ki ji ta pripada, ali vsem organizacijam in če tretja organizacija v to privoli. Njeno privolitev urejajo pravila organizacije.

3. Država ali mednarodna organizacija, ki uresničuje pravico v skladu s prejšnjima odstavkoma, mora spoštovati pogoje njenega uresničevanja, predvidene v mednarodni pogodbi ali določene v skladu z njo.

37. člen

Preklic ali sprememba obveznosti ali pravic tretjih držav ali tretjih organizacij

1. Obveznost, ki za tretjo državo ali tretjo organizacijo nastane v skladu s 35. členom, se lahko prekliče ali spremeni samo s privolitvijo pogodbenic mednarodne pogodbe

in tretje države ali tretje organizacije, razen če se ne ugotovi, da so se dogovorile drugače.

2. Pravice, ki za tretjo državo ali tretjo organizacijo nastane v skladu s 36. členom, pogodbenice ne morejo preklicati ali spremeniti, če se ugotovi, da je ni mogoče preklicati ali spremeniti brez privolitve tretje države ali tretje organizacije.

3. Kot je določeno v prejšnjih odstavkih, privolitev mednarodne organizacije, ki je pogodbenica mednarodne pogodbe, ali tretje organizacije urejajo pravila te organizacije.

38. člen

Pravila mednarodne pogodbe, ki postanejo zavezujoča za tretje države ali tretje organizacije na podlagi mednarodnega običaja

Nobena določba od 34. do 37. člena ne preprečuje, da bi pravilo iz mednarodne pogodbe postalo zavezujoče za tretjo državo ali tretjo organizacijo kot običajno pravilo mednarodnega prava, ki je kot tako priznано.

IV. DEL

SPREMEMBE MEDNARODNIH POGODB

39. člen

Splošno pravilo v zvezi s spremembo mednarodne pogodbe

1. Mednarodna pogodba se lahko spremeni s sporazumom med pogodbenicami. Če v mednarodni pogodbi ni določeno drugače, se za tak sporazum uporabljajo pravila iz II. dela.

2. Privolitev mednarodne organizacije v sporazum iz prejšnjega odstavka urejajo pravila te organizacije.

40. člen

Sprememba večstranskih mednarodnih pogodb

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, spremembo večstranskih mednarodnih pogodb urejajo naslednji odstavki.

2. O vsakem predlogu za spremembo večstranske mednarodne pogodbe med vsemi pogodbenicami je treba uradno obvestiti vse države skleniteljice in organizacije skleniteljice, ki imajo pravico sodelovati pri:

- a) odločitvi o ukrepanju v zvezi s tem predlogom;
 - b) pogajanjih in sklenitvi kakršnega koli sporazuma o spremembi mednarodne pogodbe.
3. Vsaka država ali mednarodna organizacija, ki lahko postane pogodbenica mednarodne pogodbe, prav tako lahko postane pogodbenica spremenjene mednarodne pogodbe.
4. Sporazum o spremembi ne zavezuje držav ali mednarodnih organizacij, ki so že pogodbenice mednarodne pogodbe in ne postanejo pogodbenice tega sporazuma; zanje velja točka b četrtega odstavka 30. člena.
5. Država ali mednarodna organizacija, ki postane pogodbenica mednarodne pogodbe, potem ko je začel veljati sporazum o spremembi, in ne izrazi drugačnega namena, se šteje za:
- a) pogodbenico spremenjene mednarodne pogodbe in
 - b) pogodbenico nespremenjene mednarodne pogodbe v odnosu do vsake pogodbenice mednarodne pogodbe, ki je sporazum o spremembi ne zavezuje.

41. člen

Sporazumi o spremembi večstranske mednarodne pogodbe samo med nekaterimi pogodbenicami

1. Dve ali več pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe lahko sklene sporazum o spremembi mednarodne pogodbe samo v svojih medsebojnih odnosih, če:
- a) mednarodna pogodba predvideva možnost take spremembe ali
 - b) mednarodna pogodba ne prepoveduje take spremembe pod pogojem:
 - i) da ne vpliva na uživanje pravic, ki jih imajo druge pogodbenice po mednarodni pogodbi, ali na izpolnjevanje njihovih obveznosti in
 - ii) da se ne nanaša na določbo, od katere ni mogoče odstopiti, ne da bi bilo to v neskladju z dejansko uresničevijo predmeta in namena celotne mednarodne pogodbe.
2. Razen če v primeru iz točke a prejšnjega odstavka mednarodna pogodba ne določa drugače, morajo zadevne pogodbenice uradno obvestiti druge pogodbenice o nameri, da bodo sklenile sporazum, in spremembah mednarodne pogodbe, ki bodo z njim nastale.

V. DEL
**NIČNOST, PRENEHANJE VELJAVNOSTI IN ZAČASNO
PRENEHANJE UPORABE MEDNARODNIH POGODB**

1. ODDELEK – SPLOŠNE DOLOČBE

42. člen

Veljavnost in nadaljevanje veljavnosti mednarodnih pogodb

1. Veljavnost mednarodne pogodbe ali privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se lahko izpodbija samo na podlagi te konvencije.
2. Prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, njena odpoved ali odstop ene od pogodbenic je mogoč le na podlagi določb mednarodne pogodbe ali te konvencije. Enako velja tudi za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

43. člen

Obveznosti, ki jih nalaga mednarodno pravo ne glede na mednarodno pogodbo

Ničnost, prenehanje veljavnosti ali odpoved mednarodne pogodbe, odstop ene od pogodbenic ali začasno prenehanje njene uporabe na podlagi te konvencije ali določb mednarodne pogodbe nikakor ne vpliva na dolžnost države ali mednarodne organizacije, da izpolni vsako v mednarodni pogodbi določeno obveznost, ki jo zavezuje po mednarodnem pravu ne glede na to mednarodno pogodbo.

44. člen

Deljivost določb mednarodne pogodbe

1. Pravica pogodbenice odpovedati mednarodno pogodbo, odstopiti od nje ali jo začasno prenehati uporabljati, ki je določena v mednarodni pogodbi ali izhaja iz 56. člena, se lahko uveljavlja samo za celotno mednarodno pogodbo, razen če ni v njej določeno drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače.
2. Na razlog za ničnosti ali prenehanje uporabe mednarodne pogodbe, odstop ene od pogodbenic ali začasno prenehanje njene uporabe, ki ga priznava ta konvencija, se je mogoče sklicevati v zvezi s celotno mednarodno pogodbo, razen v primerih iz naslednjih odstavkov ali 60. člena.
3. Če se razlog nanaša samo na nekatere določbe, se je nanj mogoče sklicevati samo v zvezi s temi določbami, kadar:

- a) je te določbe glede izvajanja mogoče ločiti od preostalega dela mednarodne pogodbe;
- b) iz mednarodne pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da sprejetje teh določb za drugo pogodbenico ali pogodbenice ni bistvenega pomena za njihovo privolitev, da jih zavezuje celotna mednarodna pogodba;
- c) nadaljnje izvajanje preostalega dela mednarodne pogodbe ni nepravilno.

4. V primerih iz 49. in 50. člena lahko država ali mednarodna organizacija, ki ima pravico sklicevati se na prevaro ali podkupovanje, to stori glede celotne mednarodne pogodbe ali v primeru iz prejšnjega odstavka samo v zvezi z nekaterimi določbami.

5. V primerih iz 51., 52. in 53. člena določb mednarodne pogodbe ni dovoljeno deliti.

45. člen

Izguba pravice sklicevati se na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe

1. Država se ne more več sklicevati na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe na podlagi 46. do 50. člena ali 60. in 62. člena, če se, potem ko je izvedela za dejstva:

- a) izrecno strinja, da, odvisno od primera, mednarodna pogodba velja, še naprej velja ali se še naprej uporablja, ali
- b) na podlagi njenega ravnanja šteje, da je privolila, odvisno od primera, da mednarodna pogodba velja, še naprej velja ali se še naprej uporablja.

2. Mednarodna organizacija se ne more več sklicevati na razlog za ničnost ali prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe na podlagi 46. do 50. člena ali 60. in 62. člena, če se, potem ko je izvedela za dejstva:

- a) izrecno strinja, da, odvisno od primera, mednarodna pogodba velja, še naprej velja ali se še naprej uporablja, ali
- b) na podlagi ravnanja pristojnega organa šteje, da se je odpovedala pravici sklicevati se na ta razlog.

2. ODDELEK – NIČNOST MEDNARODNIH POGODB

46. člen

Določbe notranjega prava države in pravila mednarodne organizacije glede pristojnosti za sklepanje mednarodnih pogodb

1. Država se ne more sklicevati na dejstvo, da je s svojo privolitvijo, da jo mednarodna pogodba zavezuje, kršila kakšno določbo svojega notranjega prava glede pristojnosti

za sklepanje mednarodnih pogodb, kot na razlog za razveljavitev svoje privolitve, razen če ta kršitev ni bila očitna in se ne nanaša na temeljno pravilo njenega notranjega prava.

2. Mednarodna organizacija se ne more sklicevati na dejstvo, da je s svojo privolitvijo, da jo mednarodna pogodba zavezuje, kršila pravila organizacije glede pristojnosti za sklepanje mednarodnih pogodb, kot na razlog za razveljavitev svoje privolitve, razen če ta kršitev ni bila očitna in se ne nanaša na temeljno pravilo.

3. Kršitev je očitna, če je objektivno jasna vsaki državi ali mednarodni organizaciji, ki pri tem ravna v skladu z običajno prakso držav, in kadar je to ustrezno, mednarodnih organizacij ter v dobri veri.

47. člen

Posebne omejitve pooblastila za izražanje privolitve države ali mednarodne organizacije

Če za pooblastilo predstavnika izraziti privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo določena mednarodna pogodba zavezuje, velja posebna omejitev, se na dejstvo, da je ta predstavnik ni upošteval, ni mogoče sklicevati kot na razlog za razveljavitev privolitve, razen če države pogajalke ali organizacije pogajalke niso bile uradno obveščene o omejitvi, preden je bila izražena.

48. člen

Napaka

1. Država ali mednarodna organizacija se lahko sklicuje na napako v mednarodni pogodbi kot na razlog za razveljavitev privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če se napaka nanaša na dejstvo ali okoliščine, za katere je domnevala, da so obstajale ob sklenitvi mednarodne pogodbe in so bile bistvene za njeno privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

2. Prejšnji odstavek se ne uporablja, če je ta država ali mednarodna organizacija s svojim ravnanjem pripomogla k napaki ali če so bile okoliščine take, da bi morala biti opozorjena na možnost napake.

3. Napaka, ki se nanaša samo na besedilo mednarodne pogodbe, ne vpliva na njeno veljavnost; v tem primeru se uporablja 80. člen.

49. člen

Prevara

Država ali mednarodna organizacija, ki jo je k sklenitvi mednarodne pogodbe s prevaro napeljala druga država pogajalka ali organizacija pogajalka, se lahko sklicuje na prevaro kot na razlog za razveljavitev svoje privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

50. člen

Podkupovanje predstavnika države ali mednarodne organizacije

Država ali mednarodna organizacija, katere privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, je dosežena tako, da je država pogajalka ali organizacija pogajalka posredno ali neposredno podkupila njenega predstavnika, se lahko sklicuje na podkupovanje kot na razlog za razveljavitev privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

51. člen

Prisila predstavnika države ali mednarodne organizacije

Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ki je bila dosežena s prisilo njenega predstavnika z dejanji ali grožnjami zoper njega, je brez pravnega učinka.

52. člen

Prisila države ali mednarodne organizacije z grožnjo ali uporabo sile

Mednarodna pogodba je nična, če je bila njena sklenitev dosežena z grožnjo ali uporabo sile ob kršitvi načel mednarodnega prava iz Ustanovne listine Združenih narodov.

53. člen

Mednarodne pogodbe, ki so v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava (*jus cogens*)

Mednarodna pogodba je nična, če je ob sklenitvi v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava. Obvezno pravilo splošnega mednarodnega prava je za namene te konvencije tisto, ki ga je sprejela in priznala celotna mednarodna skupnost držav kot pravilo, od katerega ni dovoljeno nobeno odstopanje in ga je mogoče spremeniti samo s poznejšim pravilom splošnega mednarodnega prava enake narave.

3. ODDELEK – PRENEHANJE VELJAVNOSTI IN ZAČASNO PRENEHANJE UPORABE MEDNARODNIH POGODB

54. člen

Prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje na podlagi njenih določb ali s privolitvijo pogodbenic

Mednarodna pogodba lahko preneha veljati ali pogodbenica od nje odstopi:

- a) v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali
- b) kadar koli s privolitvijo vseh pogodbenic po posvetovanju z državami skleniteljicami in organizacijami skleniteljicami.

55. člen

Znižanje števila pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe pod število, potrebno za začetek njene veljavnosti

Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, večstranska mednarodna pogodba ne preneha veljati samo zato, ker se število njenih pogodbenic zniža pod število, potrebno za začetek njene veljavnosti.

56. člen

Odpoved mednarodne pogodbe ali odstop od mednarodne pogodbe, ki ne vsebuje določbe o prenehanju veljavnosti, odpovedi ali odstopu

1. Mednarodne pogodbe, ki ne vsebuje določbe o prenehanju veljavnosti in ne predvideva možnosti odpovedi mednarodne pogodbe ali odstopa od nje, ni mogoče odpovedati ali od nje odstopiti, razen če:

- a) se ne ugotovi, da so pogodbenice nameravale dopustiti možnost odpovedi ali odstopa, ali
- b) iz narave mednarodne pogodbe ni mogoče sklepati, da obstaja pravica do odpovedi ali odstopa.

2. Pogodbenica mora najmanj 12 mesecev vnaprej sporočiti, da namerava na podlagi prejšnjega odstavka mednarodno pogodbo odpovedati ali od nje odstopiti.

57. člen

Začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe na podlagi njenih določb ali s privolitvijo pogodbenic

Mednarodna pogodba se lahko začasno preneha uporabljati za vse pogodbenice ali posamezno pogodbenico:

- a) v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali

- b) kadar koli s privolitvijo vseh pogodbenic po posvetovanju z državami skleniteljicami in organizacijami skleniteljicami.

58. člen

Začasno prenehanje uporabe večstranske mednarodne pogodbe na podlagi sporazuma samo med nekaterimi pogodbenicami

1. Dve ali več pogodbenic večstranske mednarodne pogodbe lahko sklene sporazum, da se začasno in samo med njimi prenehajo uporabljati določbe mednarodne pogodbe, če:

- a) mednarodna pogodba predvideva možnost takega prenehanja ali
- b) mednarodna pogodba ne prepoveduje takega prenehanja pod pogojem:
 - i) da ne vpliva na uživanje pravic, ki jih imajo druge pogodbenice po mednarodni pogodbi, ali na izpolnjevanje njihovih obveznosti in
 - ii) da ni v neskladju s predmetom in namenom mednarodne pogodbe.

2. Razen če v primeru iz točke a) prejšnjega odstavka mednarodna pogodba ne določa drugače, morajo zadevne pogodbenice uradno obvestiti druge pogodbenice o nameri, da bodo sklenile sporazum, in določbah mednarodne pogodbe, ki jih nameravajo začasno prenehati uporabljati.

59. člen

Prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe zaradi sklenitve poznejše mednarodne pogodbe

1. Šteje se, da mednarodna pogodba preneha veljati, če vse pogodbenice pozneje sklenejo mednarodno pogodbo o istem predmetu in če:

- a) iz poznejše mednarodne pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da so pogodbenice nameravale predmet urediti s poznejšo mednarodno pogodbo, ali
- b) so določbe poznejše mednarodne pogodbe tako neskladne s tistimi iz prejšnje mednarodne pogodbe, da obeh ni mogoče uporabljati hkrati.

2. Za prejšnjo mednarodno pogodbo se šteje, da se samo začasno preneha uporabljati, če to izhaja iz poznejše mednarodne pogodbe ali se sicer ugotovi, da je to namen pogodbenic.

60. člen

Prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe zaradi njene kršitve

1. Bistvena kršitev dvostranske mednarodne pogodbe ene pogodbenice daje drugi pogodbenici pravico, da se na to kršitev sklicuje kot na razlog za prenehanje veljavnosti ali začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma.
2. Bistvena kršitev večstranske mednarodne pogodbe ene pogodbenice daje:
 - a) drugim pogodbenicam pravico, da se soglasno dogovorijo o začasnem prenehanju uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma ali o prenehanju njene veljavnosti:
 - i) v odnosih med njimi in državo ali mednarodno organizacijo kršilko ali
 - ii) med vsemi pogodbenicami;
 - b) pogodbenici, ki jo je kršitev posebej prizadela, pravico sklicevati se na kršitev kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma v odnosih med njo in državo ali mednarodno organizacijo kršilko;
 - c) vsem pogodbenicam razen državi ali mednarodni organizaciji kršilki pravico sklicevati se na kršitev kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v celoti ali deloma zanje le, če je ta mednarodna pogodba take narave, da bistvena kršitev njenih določb ene pogodbenice korenito spremeni položaj vseh pogodbenic glede nadaljnjega izpolnjevanja njihovih obveznosti po mednarodni pogodbi.
3. Za namene tega člena je bistvena kršitev mednarodne pogodbe:
 - a) zavrnitev izvajanja mednarodne pogodbe, ki je ta konvencija ne dovoljuje, ali
 - b) kršitev določbe, ki je bistvena za uresničitev predmeta ali namena mednarodne pogodbe.
4. Prejšnji odstavki ne vplivajo na nobeno določbo mednarodne pogodbe, ki se uporabljajo ob kršitvi.
5. Prvi do tretji odstavek se ne uporabljajo za določbe o varstvu človekove osebnosti v mednarodnih pogodbah humanitarne narave, zlasti ne za določbe, ki prepovedujejo vse oblike povračilnih ukrepov proti osebam, ki jih take mednarodne pogodbe ščitijo.

61. člen

Nastanek razmer, ki onemogočajo izvajanje mednarodne pogodbe

1. Pogodbenica se lahko sklicuje na to, da mednarodne pogodbe ni mogoče izvajati, kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, če je to posledica tega, da predmeta, ki je nujen za izvajanje mednarodne pogodbe, ni

več ali je uničen. Če je izvajanje mednarodne pogodbe onemogočeno začasno, se je na to mogoče sklicevati le kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

2. Pogodbenica se ne more sklicevati na to, da mednarodne pogodbe ni mogoče izvajati, kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, če je ne more izvajati, ker je sama kršila pogodbeno obveznost ali katero koli mednarodno obveznost do katere koli druge pogodbenice mednarodne pogodbe.

62. člen

Bistvena sprememba okoliščin

1. Na bistveno spremembo okoliščin v primerjavi s tistimi, ki so obstajale ob sklenitvi mednarodne pogodbe in je pogodbenice niso predvidele, se ni mogoče sklicevati kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, razen če:

- a) te okoliščine za pogodbenice niso bile bistvene za njihovo privolitev, da jih mednarodna pogodba zavezuje, in
- b) ta sprememba ne bo korenito spremenila obsega obveznosti, ki jih je v skladu z mednarodno pogodbo še treba izpolniti.

2. Na bistveno spremembo okoliščin se ni mogoče sklicevati kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe med dvema ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami ali odstop od nje, če mednarodna pogodba določa mejo.

3. Pogodbenica se ne more sklicevati na bistveno spremembo okoliščin kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, če je bistvena sprememba okoliščin posledica tega, da je pogodbenica, ki se na bistveno spremembo okoliščin sklicuje, kršila pogodbene obveznosti ali katere koli mednarodne obveznosti do katere koli druge pogodbenice mednarodne pogodbe.

4. Če se lahko pogodbenica v skladu s prejšnjimi odstavki sklicuje na bistveno spremembo okoliščin kot na razlog za prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe ali odstop od nje, se lahko nanjo sklicuje tudi kot na razlog za začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe.

63. člen

Prekinitev diplomatskih ali konzularnih odnosov

Prekinitev diplomatskih ali konzularnih odnosov med državami pogodbenicami mednarodne pogodbe med dvema ali več državami in eno ali več mednarodnimi

organizacijami ne vpliva na pravne odnose, ki so med temi državami vzpostavljeni z mednarodno pogodbo, razen če diplomatski ali konzularni odnosi niso nujni za uporabo mednarodne pogodbe.

64. člen

Nastanek novega obveznega pravila splošnega mednarodnega prava (*ius cogens*)

Če nastane novo obvezno pravilo splošnega mednarodnega prava, postane vsaka obstoječa mednarodna pogodba, ki je v nasprotju z njim, nična in preneha veljati.

4. ODDELEK – POSTOPEK

65. člen

Postopek v zvezi z ničnostjo mednarodne pogodbe, prenehanjem njene veljavnosti, odstopom od nje ali začasnim prenehanjem njene uporabe

1. Pogodbenica, ki se na podlagi določb te konvencije sklicuje na napako v svoji privolitvi, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ali na razlog za izpodbijanje veljavnosti mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, mora o svoji zahtevi uradno obvestiti druge pogodbenice. V uradnem obvestilu mora navesti predlagani ukrep glede mednarodne pogodbe in razloge zanj.

2. Če po preteku obdobja, ki razen v posebno nujnem primeru ne sme biti krajše od treh mesecev od prejema uradnega obvestila, nobena pogodbenica temu ni nasprotovala, lahko pogodbenica, ki je poslala uradno obvestilo, predlagani ukrep izvede tako, kot je določeno v 67. členu.

3. Če katera koli druga pogodbenica temu nasprotuje, morajo pogodbenice poiskati rešitev s sredstvi, kot jih določa 33. člen Ustanovne listine Združenih narodov.

4. Uradno obvestilo, ki ga pošlje mednarodna organizacija, in njeno nasprotovanje urejajo pravila te organizacije.

5. Nobena določba prejšnjih odstavkov ne vpliva na pravice ali obveznosti pogodbenic, ki izhajajo iz katere koli med njimi veljavne določbe o reševanju sporov.

6. Ne da bi to vplivalo na 45. člen, državi ali mednarodni organizaciji dejstvo, da ni poslala v prvem odstavku predpisanega uradnega obvestila, ne preprečuje, da ga ne bi poslala kot odgovor kakšni drugi pogodbenici, ki zahteva izvajanje mednarodne pogodbe ali navaja njeno kršitev.

66. člen

Postopki pri sodnem reševanju, arbitraži in spravi

1. Če v dvanajstih mesecih od dneva, ko je bil izražen ugovor, ni bilo mogoče doseči nikakršne rešitve v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena, se uporabljajo naslednji postopki.

2. Za spore glede uporabe ali razlage 53. ali 64. člena:

- a) če je stranka v sporu z eno ali več državami država, lahko spor predloži v reševanje Meddržavnemu sodišču;
- b) če je stranka v sporu, katerega stranke v sporu so ena ali več mednarodnih organizacij, država, lahko po potrebi prek države članice Združenih narodov zaprosi Generalno skupščino, Varnostni svet, ali če je to primerno, pristojni organ mednarodne organizacije, ki je stranka v sporu in je v skladu s 96. členom Ustanovne listine Združenih narodov pooblaščen, da zaprosi Meddržavno sodišče za svetovalno mnenje v skladu s 65. členom njegovega statuta;
- c) če so stranka v sporu Združeni narodi ali mednarodna organizacija, ki je pooblaščen skladno s 96. členom Ustanovne listine Združenih narodov, lahko zaprosijo Meddržavno sodišče za svetovalno mnenje v skladu s 65. členom njegovega statuta;
- d) če so stranka v sporu mednarodne organizacije, ki niso omenjene v prejšnji točki, lahko prek države članice Združenih narodov uporabijo postopek iz točke b;
- e) če svetovalno mnenje, dano v skladu s točkami b, c ali d, vse stranke v sporu sprejmejo kot dokončno;
- f) če se prošnji iz točk b, c ali d za svetovalno mnenje sodišča ne ugoti, lahko katera koli stranka v sporu spor predloži v arbitražo skladno s prilogo k tej konvenciji tako, da o tem uradno pisno obvesti drugo stranko oziroma stranke.

3. Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo, razen če se vse stranke v sporu iz tega odstavka soglasno ne dogovorijo, da bodo spor predložile v arbitražni postopek, vključno s tistim iz priloge k tej konvenciji.

4. Za spor glede uporabe ali razlage katerega koli člena iz V. dela te konvencije, razen 53. in 64. člena, lahko katera koli stranka v sporu sproži pravni postopek iz priloge k tej konvenciji tako, da v ta namen pošlje prošnjo generalnemu sekretarju Združenih narodov.

67. člen

Listine, s katerimi se razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe

1. Uradno obvestilo iz prvega odstavka 65. člena mora biti pisno.

2. Vsako dejanje, s katerim se v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali določbami drugega ali tretjega odstavka 65. člena razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, se opravi z listino, poslano drugim pogodbenicam. Če listine, ki jo izda država, ne podpiše voditelj države, vodja vlade ali minister za zunanje zadeve, se lahko od predstavnika države, ki listino pošilja, zahteva, da predloži pooblastilo. Če listino izda mednarodna organizacija, se lahko od predstavnika organizacije, ki listino pošilja, zahteva, da predloži pooblastilo.

68. člen

Preklic uradnih obvestil in listin iz 65. in 67. člena

Preden uradno obvestilo ali listina iz 65. in 67. člena začne učinkovati, se lahko kadar koli prekliče.

5. ODDELEK – POSLEDICE NIČNOSTI, PRENEHANJA VELJAVNOSTI ALI ZAČASNEGA PRENEHANJA UPORABE MEDNARODNE POGODBE

69. člen

Posledice ničnosti mednarodne pogodbe

1. Nična je mednarodna pogodba, katere ničnost se ugotovi na podlagi te konvencije. Določbe nične mednarodne pogodbe nimajo pravne moči.

2. Če so na podlagi take mednarodne pogodbe kljub temu opravljena dejanja:

- a) lahko vsaka pogodbenica od druge pogodbenice zahteva, kolikor je to mogoče, da se v njunih medsebojnih odnosih vzpostavi stanje, kakršno bi bilo, če teh dejanj ne bi bilo;
- b) dejanja, opravljena v dobri veri pred sklicevanjem na ničnost, ne postanejo protipravna le zaradi ničnosti mednarodne pogodbe.

3. V primerih iz 49., 50., 51. ali 52. člena se prejšnji odstavek ne uporablja za pogodbenico, ki se ji pripisuje prevara, podkupovanje ali prisila.

4. Kadar privolitev posamezne države ali mednarodne organizacije, da jo večstranska mednarodna pogodba zavezuje, ni veljavna, se navedena pravila uporabljajo v odnosih med to državo ali organizacijo ter pogodbenicami mednarodne pogodbe.

70. člen

Posledice prenehanja veljavnosti mednarodne pogodbe

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače, prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe v skladu z njenimi določbami ali s to konvencijo:

- a) pogodbenice odvezuje obveznosti, da mednarodno pogodbo še naprej izvajajo;
- b) ne vpliva na nobeno pravico, obveznost ali katero koli pravno stanje pogodbenic, nastalo z izvajanjem mednarodne pogodbe pred prenehanjem njene veljavnosti.

2. Če država ali mednarodna organizacija odpove večstransko pogodbo ali odstopi od nje, se prejšnji odstavek uporablja v odnosih med to državo ali organizacijo in vsako drugo pogodbenico mednarodne pogodbe od dneva, ko odpoved ali odstop začne učinkovati.

71. člen

Posledice ničnosti mednarodne pogodbe, ki je v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava

1. Če je mednarodna pogodba nična po 53. členu, pogodbenice:

- a) odpravijo, kolikor je mogoče, posledice vsakega dejanja, opravljenega na podlagi določbe, ki je v nasprotju z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava, in
- b) svoje medsebojne odnose uskladijo z obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava.

2. Če postane mednarodna pogodba nična in preneha veljati po 64. členu, prenehanje veljavnosti mednarodne pogodbe:

- a) pogodbenice odvezuje obveznosti, da mednarodno pogodbo še naprej izvajajo;
- b) ne vpliva na nobeno pravico, obveznost ali katero koli pravno stanje pogodbenic, nastalo z izvajanjem mednarodne pogodbe pred prenehanjem njene veljavnosti; te pravice, obveznosti ali stanje pa se smejo ohraniti le toliko, kolikor to ni v nasprotju z novim obveznim pravilom splošnega mednarodnega prava.

72. člen

Posledice začasnega prenehanja uporabe mednarodne pogodbe

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače ali se pogodbenice ne dogovorijo drugače, začasno prenehanje uporabe mednarodne pogodbe v skladu z njenimi določbami ali s to konvencijo:

- a) odvezuje pogodbenice, med katerimi uporaba mednarodne pogodbe začasno preneha, obveznosti, da med začasnim prenehanjem uporabe v medsebojnih odnosih izvajajo mednarodno pogodbo;
- b) sicer ne vpliva na pravne odnose med pogodbenicami, vzpostavljene z mednarodno pogodbo.

2. Med začasnim prenehanjem uporabe se pogodbenice vzdržijo vsakega dejanja, ki bi lahko oviralo ponovno uporabo mednarodne pogodbe.

VI. DEL DRUGE DOLOČBE

73. člen

Razmerje do Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb

Za države pogodbenice Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb iz leta 1969 razmerja po mednarodni pogodbi med dvema ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami ureja ta konvencija.

74. člen

Vprašanja, na katera ta konvencija ne vpliva

1. Določbe te konvencije ne vplivajo na nobeno vprašanje, ki se lahko pojavi v zvezi z mednarodno pogodbo med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami zaradi nasledstva držav, mednarodne odgovornosti države ali začetka sovražnosti med državami.

2. Določbe te konvencije ne vplivajo na nobeno vprašanje, ki se lahko pojavi v zvezi z mednarodno pogodbo zaradi mednarodne odgovornosti mednarodne organizacije, zato ker organizacija preneha obstajati ali ker država ni več članica organizacije.

3. Določbe te konvencije ne vplivajo na nobeno vprašanje, ki se lahko pojavi za državo članico mednarodne organizacije zaradi obveznosti in pravic po mednarodni pogodbi, katere pogodbenica je ta organizacija.

75. člen

Diplomatski in konzularni odnosi ter sklepanje mednarodnih pogodb

Prekinitev ali odsotnost diplomatskih ali konzularnih odnosov med dvema ali več državami ne preprečuje sklepanja mednarodnih pogodb med temi državami in eno

ali več mednarodnimi organizacijami. Sama sklenitev take mednarodne pogodbe na diplomatske ali konzularne odnose ne vpliva.

76. člen

Primer države napadalke

Določbe te konvencije ne vplivajo na obveznosti, ki lahko za državo napadalke nastanejo v zvezi z mednarodno pogodbo med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami zaradi ukrepov, ki se v zvezi z njenim napadom sprejmejo skladno z Ustanovno listino Združenih narodov.

VII. DEL

DEPOZITARJI, URADNA OBVESTILA, POPRAVKI IN REGISTRACIJA

77. člen

Depozitarji mednarodnih pogodb

1. Depozitarja mednarodne pogodbe lahko določijo države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke v sami mednarodni pogodbi ali kako drugače. Depozitar je lahko ena ali več držav, mednarodna organizacija ali njen najvišji uradnik.

2. Depozitar mednarodne pogodbe svoje naloge, ki so mednarodne narave, opravlja nepristransko. Na to obveznost zlasti ne sme vplivati dejstvo, da mednarodna pogodba med nekaterimi pogodbenicami še ni začela veljati ali da se država ali mednarodna organizacija in depozitar ne strinjata glede opravljanja njegovih nalog.

78. člen

Naloge depozitarja

1. Razen če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače ali se države skleniteljice in organizacije skleniteljice ali, odvisno od primera, organizacije skleniteljice ne dogovorijo drugače, depozitar:

- a) hrani izvirnik mednarodne pogodbe in vsa prejeta pooblastila;
- b) pripravlja overjene kopije izvirnika mednarodne pogodbe in vsa druga besedila mednarodne pogodbe v drugih jezikih, ki se lahko zahtevajo na njeni podlagi, in jih pošilja pogodbenicam ter državam in mednarodnim organizacijam, ki to lahko postanejo;
- c) prejema vse podpise mednarodne pogodbe ter prejema in hrani vse listine, uradna obvestila in sporočila v zvezi z mednarodno pogodbo;

- d) preverja, ali ima podpis, listina, uradno obvestilo ali sporočilo v zvezi z mednarodno pogodbo pravilno in predpisano obliko, ter po potrebi na to opozori zadevno državo ali mednarodno organizacijo;
- e) obvešča pogodbenice ter države in mednarodne organizacije, ki to lahko postanejo, o dejanjih, uradnih obvestilih in sporočilih v zvezi z mednarodno pogodbo;
- f) obvešča države in mednarodne organizacije, ki lahko postanejo pogodbenice mednarodne pogodbe, kdaj je bilo prejetih ali deponiranih toliko podpisov ali listin o ratifikaciji, uradni potrditvi, sprejetju, odobritvi ali pristopu, da lahko mednarodna pogodba začne veljati;
- g) registrira mednarodno pogodbo pri Sekretariatu Združenih narodov;
- h) opravlja naloge iz drugih določb te konvencije.

2. Če se država ali mednarodna organizacija in depozitar ne strinjata glede opravljanja njegovih nalog, depozitar na to opozori:

- a) države in organizacije podpisnice ter države skleniteljice in organizacije skleniteljice ali
- b) po potrebi pristojni organ ustrezne mednarodne organizacije.

79. člen

Uradna obvestila in sporočila

Razen če mednarodna pogodba ali ta konvencija ne določa drugače:

- a) se uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država ali mednarodna organizacija pošlje v skladu s to konvencijo, če ni depozitarja, pošlje neposredno državam ali mednarodnim organizacijam, ki jim je namenjeno, ali depozitarju, če je določen;
- b) se za uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država ali mednarodna organizacija pošlje v skladu s to konvencijo, šteje, da ga je zadevna država ali organizacija poslala šele, ko ga je država ali organizacija, ki ji je namenjeno, ali, odvisno od primera, depozitar prejel;
- c) se za uradno obvestilo ali sporočilo, ki ga država ali mednarodna organizacija pošlje v skladu s to konvencijo, če je poslano depozitarju, šteje, da ga je država ali organizacija, ki ji je namenjeno, prejela šele, ko jo depozitar obvesti v skladu s točko e prvega odstavka prejšnjega člena.

80. člen

Popravljanje napak v besedilih mednarodnih pogodb ali njihovih overjenih kopijah

1. Če po potrditvi verodostojnosti besedila mednarodne pogodbe države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in mednarodne organizacije skleniteljice spozornostno ugotovijo, da besedilo vsebuje napako, se napaka popravi, razen če se te

države in mednarodne organizacije ne odločijo za kakšen drug način popravljanja, tako da se:

- a) besedilo ustrezno popravi in popravek parafirajo pravilno pooblašteni predstavniki;
- b) sestavi listina ali izmenjajo listine, v katerih je naveden popravek, za katerega je bilo dogovorjeno, da se naredi, ali
- c) sestavi popravljeno besedilo celotne mednarodne pogodbe po postopku, ki je veljal za prvotno besedilo.

2. Če gre za mednarodno pogodbo, za katero je določen depozitar, ta uradno obvesti države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in mednarodne organizacije skleniteljice o napaki in predlogu za njen popravek ter določi ustrezen rok za ugovor zoper predlagani popravek. Če ob izteku tega roka:

- a) ni nobenega ugovora, depozitar popravi besedilo in parafira popravek, sestavi zapisnik o popravku besedila ter njegovo kopijo pošlje pogodbenicam ter državam in mednarodnim organizacijam, ki to lahko postanejo;
- b) depozitar prejme ugovor, o njem obvesti države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in mednarodne organizacije skleniteljice.

3. Pravila iz prejšnjih dveh odstavkov se uporabljajo tudi, če se pri besedilu, katerega verodostojnost je bila potrjena v dveh ali več jezikih, ugotovi neskladje, glede katerega se države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in mednarodne organizacije skleniteljice strinjajo, da ga je treba odpraviti.

4. Popravljeno besedilo *ab initio* zamenja besedilo z napakami, razen če države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in organizacije skleniteljice ne odločijo drugače.

5. O popravku besedila mednarodne pogodbe, ki je bila registrirana, se uradno obvesti Sekretariat Združenih narodov.

6. Če se ugotovi napaka v overjeni kopiji mednarodne pogodbe, depozitar sestavi zapisnik o popravku in njegovo kopijo pošlje državam in mednarodnim organizacijam podpisnicam ter državam skleniteljicam in mednarodnim organizacijam skleniteljicam.

81. člen

Registracija in objava mednarodnih pogodb

1. Mednarodne pogodbe se po uveljavitvi pošljejo Sekretariatu Združenih narodov, da jih registrira ali vloži in evidentira ter objavi.

2. Imenovanje depozitarja pomeni, da je pooblaščen za opravljanje dejanj iz prejšnjega odstavka.

VIII. DEL KONČNE DOLOČBE

82. člen

Podpis

Ta konvencija je na voljo za podpis do 31. decembra 1986 na Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Republike Avstrije, nato pa do 30. junija 1987 na sedežu Združenih narodov v New Yorku:

- a) vsem državam,
- b) Namibiji, ki jo zastopa Svet Združenih narodov za Namibijo,
- c) mednarodnim organizacijam, ki so povabljeni na Konferenco Združenih narodov o pravu mednarodnih pogodb med državami in mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami.

83. člen

Ratifikacija ali uradna potrditev

To konvencijo morajo države in Namibija, ki jo zastopa Svet Združenih narodov za Namibijo, ratificirati, mednarodne organizacije pa uradno potrditi. Listine o ratifikaciji in uradni potrditvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

84. člen

Pristop

1. K tej konvenciji lahko pristopijo vsaka država in Namibija, ki jo zastopa Svet Združenih narodov za Namibijo, ter mednarodne organizacije, ki so sposobne sklepati mednarodne pogodbe.
2. Listine o pristopu mednarodne organizacije vsebujejo izjavo, da je organizacija sposobna sklepati mednarodne pogodbe.
3. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

85. člen

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan od dneva, ko države ali Namibija, ki jo zastopa Svet Združenih narodov za Namibijo, deponirajo petintrideseto listino o ratifikaciji ali pristopu.
2. Za vsako državo ali Namibijo, ki jo zastopa Svet Združenih narodov za Namibijo, ki ratificira konvencijo ali k njej pristopi, potem ko je izpolnjen pogoj iz prejšnjega odstavka, konvencija začne veljati trideseti dan po tem, ko država ali Namibija deponira svojo listino o ratifikaciji ali pristopu.
3. Za vsako mednarodno organizacijo, ki deponira listino o uradni potrditvi ali pristopu, konvencija začne veljati trideseti dan po takem deponiranju ali na dan, ko konvencija začne veljati v skladu s prvim odstavkom, kar je pozneje.

86. člen

Verodostojna besedila

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, arabskem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenca, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, ter pravilno pooblaščen predstavniki Sveta Združenih narodov za Namibijo in mednarodnih organizacij podpisali to konvencijo.

SKLENJENO na Dunaju enaindvajsetega marca tisoč devetsto šestinosemdeset.

PRILOGA

**ARBITRAŽNI IN SPRAVNI POSTOPKI, DOLOČENI Z UPORABO
66. ČLENA**

I. USTANOVITEV ARBITRAŽNEGA SODIŠČA ALI SPRAVNE KOMISIJE

1. Generalni sekretar Združenih narodov sestavi in vodi seznam usposobljenih pravnih strokovnjakov, med katerimi lahko stranke v sporu izberejo osebe, ki bodo sestavljale arbitražno sodišče ali, odvisno od primera, pravno komisijo. V ta namen je vsaka država članica Združenih narodov in vsaka pogodbenica te konvencije povabljen, da predlaga dve osebi, in imena tako predlaganih oseb sestavljajo seznam, katerega

kopija se pošlje predsedniku Meddržavnega sodišča. Te osebe, vključno s tistimi, ki so predlagane, da zasedejo morebitno izpraznjeno mesto, so na seznamu pet let z možnostjo podaljšanja za enako obdobje. Po preteku te dobe osebe še naprej opravljajo svoje naloge, za katere so izbrane v skladu z naslednjimi odstavki.

2. Če je skladno s točko f drugega odstavka 66. člena poslano uradno obvestilo ali se skladno s tretjim odstavkom doseže dogovor o postopku v tej prilogi, se spor predloži v obravnavo arbitražnemu sodišču. Če je skladno s četrtem odstavkom 66. člena generalnemu sekretarju poslana prošnja, generalni sekretar spor predloži v obravnavo pravni komisiji. Arbitražno sodišče in pravna komisija se sestavita takole:

Države, mednarodne organizacije ali, odvisno od primera, države in organizacije, ki so ena od strank v sporu, soglasno imenujejo:

- a) arbitra ali, odvisno od primera, spravitelja, za katerega ni nujno, da je izbran s seznama iz prejšnjega odstavka, in
- b) arbitra ali, odvisno od primera, spravitelja, ki je izbran s seznama in ni državljan nobene od držav ali ga ni predlagala organizacija, ki je stranka v sporu, pod pogojem, da spora med mednarodnima organizacijama ne obravnavajo državljani ene in iste države.

Države, mednarodne organizacije ali, odvisno od primera, države in organizacije, ki so druga stranka v sporu, imenujejo dva arbitra ali, odvisno od primera, spravitelja na enak način. Štiri osebe, ki sta jih izbrali stranki v sporu, se imenujejo v šestdesetih dneh od dneva, ko druga stranka v sporu prejme uradno obvestilo iz točke f drugega odstavka 66. člena ali ko se skladno s tretjim odstavkom doseže dogovor o postopku v tej prilogi ali ko generalni sekretar prejme prošnjo za spravo.

Tako izbrane štiri osebe v šestdesetih dneh od dneva, ko je imenovan zadnji od njih, s seznama imenujejo petega arbitra ali, odvisno od primera, spravitelja, ki je predsednik.

Če predsednik ali kateri od arbitrov ali, odvisno od primera, spraviteljev ni imenovan v predpisanem roku, ga v šestdesetih dneh od preteka tega roka imenuje generalni sekretar Združenih narodov. Ta pa lahko za predsednika določi kogar koli s seznama ali katerega od članov Komisije za mednarodno pravo. Stranki v sporu se lahko dogovorita o podaljšanju rokov za imenovanje. Če so Združeni narodi stranka v sporu ali vključeni v eno od strank v sporu, generalni sekretar omenjeno prošnjo pošlje predsedniku Meddržavnega sodišča, ta pa nato opravlja naloge, ki jih ima v skladu s tem pododstavkom generalni sekretar.

Vsako izpraznjeno mesto se zasede tako, kot je določeno za prvo imenovanje. Imenovanje arbitrov ali spraviteljev, ki ga opravi mednarodna organizacija skladno s prejšnjima odstavkoma, urejajo pravila te organizacije.

II. DELOVANJE ARBITRAŽNEGA SODIŠČA

3. Razen če se stranki v sporu ne dogovorita drugače, postopek določi arbitražno sodišče, pri čemer se vsaki stranki omogoči, da je zaslišana in predstavi svoj primer.
4. Arbitražno sodišče lahko s soglasjem strank v sporu povabi vsako zainteresirano državo ali mednarodno organizacijo, da mu predloži svoje mnenje ustno ali pisno.
5. Arbitražno sodišče odloča z večino glasov članov. Če je število glasov izenačeno, ima odločilni glas predsednik.
6. Če ena od strank v sporu ne pride pred sodišče ali ne zagovarja svojega primera, lahko druga stranka prosi sodišče, da postopek nadaljuje in izreče razsodbo. Sodišče se mora pred razsodbo prepričati o tem, da je za spor pristojno ter da je zahtevek dejansko in pravno utemeljen.
7. Razsodba sodišča se omejuje le na predmet spora in vsebuje utemeljitev. Vsak član sodišča lahko izrazi ločeno ali odklonilno mnenje.
8. Razsodba je dokončna in zoper njo ni pritožbe. Vse stranke v sporu jo morajo spoštovati.
9. Generalni sekretar sodišču zagotavlja vso potrebno pomoč in sredstva. Izdatke sodišča krijejo Združeni narodi.

III. DELOVANJE SPRAVNE KOMISIJE

10. Spravna komisija določi svoj postopek. Komisija lahko s soglasjem strank v sporu povabi katero koli pogodbenico mednarodne pogodbe, da ji predloži svoje mnenje ustno ali pisno. Komisija sprejema odločitve in priporočila z večino glasov petih članov.
11. Komisija lahko stranki v sporu opozori na ukrepe, ki bi lahko omogočili sporazumno rešitev.
12. Komisija stranki zasliši, preuči zahtevke in ugovore ter jima predlaga, kako doseči sporazumno rešitev spora.
13. Komisija poroča v dvanajstih mesecih od svoje ustanovitve. Njeno poročilo se hrani pri generalnem sekretarju in pošlje strankama v sporu. Poročilo, vključno z morebitnimi ugotovitvami glede dejstev ali pravnih vprašanj, strank ne zavezuje in je samo priporočilo, ki jima je predloženo, da bi se omogočila sporazumna rešitev spora.

14. Generalni sekretar komisiji zagotavlja vso potrebno pomoč in sredstva. Izdatke komisije krijejo Združeni narodi.

DUNAJSKA KONVENCIJA O NASLEDSTVU DRŽAV GLEDE POGODB*

Države članice te konvencije,

ki menijo, da je povzročil proces dekolonizacije globoke spremembe v mednarodni skupnosti,

ki so hkrati mnenja, da utegnejo v prihodnosti tudi drugi dejavniki pripeljati do nasledstva držav,

ki so zato prepričane, da je treba kodificirati in postopno razvijati pravila o nasledstvu držav glede pogodb kot način za jamčenje večje pravne varnosti v mednarodnih odnosih,

ki ugotavljajo, da so načela svobodne privolitve, dobre volje in *pacta sunt servanda* splošno priznana,

ki poudarjajo, da je dosledno spoštovanje splošnih večstranskih pogodb o kodifikaciji in postopnem razvoju mednarodnega prava in pogodb, za katerih predmet in namen je zainteresirana celotna mednarodna skupnost, posebnega pomena za krepitev miru in mednarodnega sodelovanja,

ki imajo v mislih načela mednarodnega prava, vsebovana v ustanovni listini Združenih narodov, kot so načela o enakopravnosti narodov in njihovi pravici do samoopredelitve, o suvereni enakosti in neodvisnosti vseh držav, o nevmešavanju v notranje zadeve držav, o prepovedi grožnje s silo ali uporabe sile ter o splošnem in dejanskem spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin za vse,

ki znova opozarjajo, da nalaga ustanovna listina Združenih narodov spoštovanje nedotakljivosti ozemlja in politične neodvisnosti vsake države,

* Sklenjena na Dunaju 23. avgusta 1978, začela veljati 6. novembra 1996. Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 3/93, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13, konvencija objavljena v Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 1/80.

ki upoštevajo določbe dunajske konvencije o pogodbenem pravu iz leta 1969,

ki hkrati upoštevajo 73. člen omenjene konvencije,

ki potrjujejo, da so vprašanja pogodbenega prava, izvzemši tista, do katerih lahko pripelje nasledstvo držav, urejena z ustreznimi pravili mednarodnega prava in uvrščena v dunajsko konvencijo o pogodbenem pravu iz leta 1969,

ki potrjujejo, da se bodo s pravili mednarodnega običajnega prava tudi nadalje urejala vprašanja, ki niso rešena s to konvencijo,

so se zedinile o naslednjem:

I. DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Področje te konvencije

Ta konvencija se uporablja za posledice nasledstva držav glede pogodb med državami.

2. člen

Uporabljeni izrazi

1. V tej konvenciji uporabljeni izrazi imajo tale pomen:

- a) izraz »pogodba« pomeni mednarodni sporazum, ki ga sklenejo države pisмено in v skladu z mednarodnim pravom, bodisi v eni sami listini ali v dveh ali več povezanih listinah, ne glede na njegovo posebno ime;
- b) izraz »nasledstvo držav« pomeni nadomestitev ene države z drugo glede odgovornosti za mednarodne odnose posameznega ozemlja;
- c) izraz »država prednik« pomeni državo, katero ob nasledstvu držav nadomesti druga država;
- d) izraz »država naslednik« pomeni državo, katera ob nasledstvu držav nadomesti drugo državo;
- e) izraz »dan nasledstva držav« pomeni datum, ko država naslednik nadomesti državo prednika glede odgovornosti za mednarodne odnose ozemlja, na katerega se nanaša nasledstvo;
- f) izraz »država, ki je pridobila neodvisnost«, pomeni državo naslednika, katere ozemlje je bilo neposredno pred datumom nasledstva držav odvisno ozemlje, za katerega mednarodne odnose je bila odgovorna država prednik;

- g) izraz »notifikacija nasledstva« pomeni kakorkoli glasečo se ali kakorkoli imenovano notifikacijo, ki jo glede posamezne večstranske pogodbe pošlje država naslednik in s katero ta država privoli, da se šteje za vezano s pogodbo;
- h) izraz »pooblastilo« pomeni glede notifikacije nasledstva ali glede sleherne druge v tej konvenciji določene notifikacije listino, ki jo izda pristojni organ kakšne države in ki določa eno ali več oseb, da predstavljajo državo v zvezi s pošiljanjem notifikacije nasledstva ali druge notifikacije, odvisno od primera;
- i) izraz »ratifikacija«, »sprejetje« in »pritrnitev« pomenijo odvisno od primera ustrezen mednarodni akt, s katerim država privoli, da jo v mednarodnih odnosih veže pogodba;
- j) izraz »pridržek« pomeni enostransko kakorkoli glasečo se ali kakorkoli imenovano izjavo, ki jo da država ob ratifikaciji ali sprejetju pogodbe ali pritrditvi ali pristopu k pogodbi, ali s katero želi ob notifikaciji nasledstva v pogodbi izključiti ali spremeniti pravni učinek posameznih njenih določb glede njihove uporabe zanjo;
- k) izraz »država pogodbenica« pomeni državo, ki je privolila, da jo veže pogodba, ne glede na to, ali je pogodba začela veljati ali ne;
- l) izraz »članica« pomeni državo, ki je privolila, da jo veže pogodba, in za katero je pogodba začela veljati;
- m) izraz »druga država članica« pomeni za državo naslednika katerokoli članico pogodbe, veljavne na dan nasledstva držav za ozemlje, na katero se nanaša nasledstvo, izvzemši državo prednika;
- n) izraz »mednarodna organizacija« pomeni kakšno medvladno organizacijo.

2. Določbe 1. točke, ki se nanašajo na izraze, uporabljene v tej konvenciji, ne prejucirajo njihove rabe in ne njihovega morebitnega smisla v notranjem pravu posamezne države.

3. člen

Primeri, ki niso zajeti s to konvencijo

Z dejstvom, da se ta konvencija ne uporablja za posledice nasledstva držav glede mednarodnih sporazumov, sklenjenih med državami in drugimi subjekti mednarodnega prava, ali glede mednarodnih sporazumov, ki niso sklenjeni pismeno, ni prizadeta:

- a) uporaba vseh v tej konvenciji navedenih pravil, katera bi zanje veljala na podlagi mednarodnega prava neodvisno od te konvencije, za omenjene primere;
- b) uporaba te konvencije med državami za posledice nasledstva držav glede mednarodnih sporazumov, katerih članice so tudi drugi subjekti mednarodnega prava.

4. člen

Pogodbe o ustanavljanju mednarodnih organizacij in pogodbe, ki jih sprejme posamezna mednarodna organizacija

Ta konvencija se uporablja za posledice nasledstva v zvezi:

- a) z vsako pogodbo, ki pomeni akt o ustanovitvi kakšne mednarodne organizacije, s pridržkom pravil o pridobitvi lastnosti članice in s pridržkom slehernega drugega ustreznega pravila organizacije;
- b) z vsako pogodbo, ki jo sprejme kakšna mednarodna organizacija, s pridržkom slehernega drugega ustreznega pravila organizacije.

5. člen

Obveznosti, ki jih nalaga mednarodno pravo neodvisno od pogodbe

Dejstvo, da se ne šteje, da je kakšna pogodba v veljavi za kakšno državo zaradi uporabe te konvencije, nima nobenega vpliva na njeno dolžnost, da izpolnjuje sleherno v pogodbi navedeno obveznost, kateri je zavezana po mednarodnem pravu, neodvisno od omenjene pogodbe.

6. člen

Primeri nasledstva držav, ki so zajeti s to konvencijo

Ta konvencija se uporablja edinole za posledice nasledstva držav, do katerih pride v skladu z mednarodnim pravom, zlasti pa v skladu z načeli mednarodnega prava, ki jih vsebuje ustanovna listina Združenih narodov.

7. člen

Začetek uporabe konvencije

1. Ne da bi to prizadelo uporabo vseh v tej konvenciji vsebovanih pravil, ki bi veljala za posledice nasledstva držav po mednarodnem pravu neodvisno od konvencije, se uporablja ta konvencija edinole za nasledstvo držav, do katerega pride po njeni uveljavitvi, razen če ni drugače dogovorjeno.

2. Država naslednik lahko izjavi v času, ko izrazi privolitev, da jo veže ta konvencija, ali kadarkoli pozneje, da bo uporabljala določbe te konvencije za svoje lastno nasledstvo držav, do katerega pride pred njeno uveljavitvijo v zvezi s kakšno drugo državo pogodbenico ali državo, ki je članica konvencije, če ta izjavi, da sprejema izjavo države naslednika. Takoj po uveljavitvi konvencije med državami, ki dajo tako izjavo, ali po izjavi o sprejetju, če je ta dana pozneje, se bodo določbe konvencije uporabljale za posledice nasledstva držav od dneva omenjenega nasledstva.

3. Država naslednik lahko izjavi v času, ko podpiše to konvencijo ali izrazi privolitev, da jo veže konvencija, da bo začasno uporabljala določbe konvencije za svoje lastno nasledstvo držav, do katerega pride pred uveljavitvijo konvencije, v zvezi z vsako drugo državo podpisnico ali pogodbenico, ki izjavi, da sprejema izjavo države naslednika; takoj po izjavi o sprejetju se bodo določbe te konvencije začasno uporabljale za posledice nasledstva držav med tema dvema državama od dneva omenjenega nasledstva.

4. Vsako izjavo v skladu z drugim ali tretjim odstavkom je treba pismeno notificirati depozitarju, ki obvesti članice in države, ki utegnejo postati članice te konvencije, o prejemu notifikacije in njeni vsebini.

8. člen

Sporazumi o prenosu pogodbenih obveznosti ali pravic z države prednika na državo naslednika

1. Obveznosti ali pravice države prednika, ki izhajajo iz veljavnih pogodb glede kakšnega ozemlja na dan nasledstva držav, ne postanejo obveznosti ali pravice države naslednika nasproti drugim državam članicam omenjenih pogodb že s samim dejstvom, da sta država prednik in država naslednik sklenili sporazum, s katerim se omenjene obveznosti ali pravice prenašajo na državo naslednika.

2. Ne glede na sklenitev takega sporazuma se posledice nasledstva držav glede pogodb, ki so bile na dan nasledstva držav veljavne za zadevno ozemlje, urejajo s to konvencijo.

9. člen

Enostranske izjave države naslednika o pogodbah države prednika

1. Obveznosti ali pravice, ki izhajajo iz veljavnih pogodb glede kakšnega ozemlja na dan nasledstva držav, ne postanejo obveznosti ali pravice države naslednika in ne drugih držav članic teh pogodb že s samim dejstvom, da je bila dana enostranska izjava države naslednika o tem, da veljajo pogodbe za njeno ozemlje še naprej.

2. Posledice nasledstva držav glede pogodb, ki so veljale na dan nasledstva držav za zadevno ozemlje, se urejajo v takem primeru s to konvencijo.

10. člen

Pogodbe o udeležbi države naslednika

1. Kadar je v pogodbi določeno, da bo imela država naslednik v primeru nasledstva držav možnost, da se šteje za članico pogodbe, lahko ta država notificira svoje

nasledstvo glede omenjene pogodbe v skladu z določbami pogodbe ali, če ni takih določb, v skladu z določbami te konvencije.

2. Če je v pogodbi določeno, da se bo država naslednik v primeru nasledstva držav štela za članico pogodbe, učinkuje taka določba le, če se država naslednik izrecno pismeno strinja s tem.

3. V primerih iz prvega ali drugega odstavka se šteje država naslednik, ki privoli, da postane članica pogodbe, za članico pogodbe od dneva nasledstva držav, razen če ni v pogodbi drugače določeno ali drugače dogovorjeno.

11. člen

Režim meja

Nasledstvo držav kot tako ne posega v vprašanje:

- a) meje, določene s pogodbo;
- b) obveznosti in pravic, določenih s pogodbo, ki se nanašajo na režim meja.

12. člen

Drugi ozemeljski režimi

1. Nasledstvo držav kot tako ne vpliva:

- a) na obveznosti glede uporabe ali omejitve uporabe kakšnega ozemlja, ki so s pogodbo določene v prid kateregakoli ozemlja kakšne tuje države in se zanje šteje, da so povezane z zadevnim ozemljem;
- b) na pravice, določene s pogodbo v prid kakšnega ozemlja, ki se nanašajo na uporabo ali omejitev uporabe kateregakoli ozemlja kakšne tuje države in se zanje šteje, da so povezane z zadevnim ozemljem.

2. Nasledstvo držav kot tako ne vpliva:

- a) na obveznosti glede uporabe ali omejitve uporabe kakšnega ozemlja, ki so s pogodbo določene v prid skupine držav ali vseh držav in se zanje šteje, da so povezane z zadevnim ozemljem;
- b) na pravice, določene s pogodbo v prid skupine držav ali vseh držav, ki se nanašajo na uporabo ali omejitev uporabe kakšnega ozemlja ali se zanje šteje, da so povezane z zadevnim ozemljem.

3. Določbe tega člena se ne uporabljajo za pogodbene obveznosti države prednika, s katerimi je predvideno vzpostavljanje tujih vojaških baz na ozemlju, na katero se nanaša nasledstvo držav.

13. člen

Konvencija in stalna suverenost nad naravnimi bogastvi in viri

Nobena določba te konvencija ne krni načel mednarodnega prava, na podlagi katerih se priznava stalna suverenost vsakega naroda in vsake države nad njunimi naravnimi bogastvi in viri.

14. člen

Vprašanja v zvezi z veljavnostjo pogodb

Nobena določba te konvencije naj se ne razlaga tako, da bi kakorkoli prejudicirala vprašanja v zvezi z veljavnostjo kakšne pogodbe.

II. DEL

NASLEDSTVO, KI SE NANAŠA NA DEL OZEMLJA

15. člen

Nasledstvo, ki se nanaša na del ozemlja

Kadar del ozemlja kakšne države ali kadar ozemlje, za katero je v mednarodnih odnosih odgovorna kakšna država, ki ni sestavni del njenega ozemlja, postane del ozemlja kakšne druge države:

- a) nehajo veljati pogodbe države prednika glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo držav, računano od dneva nasledstva, in
- b) ostanejo v veljavi pogodbe države naslednika glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo držav, računano od dneva nasledstva, razen če izhaja iz pogodbe ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za zadevno ozemlje nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

III. DEL

DRŽAVE, KI SO PRIDOBILE NEODVISNOST

1. RAZDELEK: SPLOŠNO PRAVICO

16. člen

Položaj glede pogodb države prednika

Država, ki pridobi neodvisnost, ni dolžna ohraniti v veljavi posamezne pogodbe in ne postati njena članica, samo zaradi dejstva, da je bila pogodba na dan nasledstva držav veljavna glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo.

2. RAZDELEK: VEČSTRANSKE POGODBE

17. člen

Udeležba pri pogodbah, ki so v veljavi na dan nasledstva držav

1. S pridržkom drugega in tretjega odstavka lahko vzpostavi država, ki je pridobila neodvisnost, z notifikacijo nasledstva lastnost članice vsake večstranske pogodbe, ki je bila na dan nasledstva držav veljavna glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo.
2. Prvi odstavek se ne uporablja, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo, ki je pridobila neodvisnost, nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.
3. Kadar se na podlagi pogodbe ali zaradi omenjenega števila držav, ki so se udeležile pogajanj, kakor tudi zaradi predmeta in namena pogodbe šteje, da je za udeležbo katerekoli druge države v pogajanjih potrebna privolitev vseh članic, mora država, ki je postala neodvisna, vzpostaviti lastnost članice pogodbe le na podlagi take privolitve.

18. člen

Udeležba pri pogodbah, ki niso v veljavi na dan nasledstva držav

1. S pridržkom tretjega in četrtega odstavka si lahko vzpostavi država, ki je pridobila neodvisnost, z notifikacijo nasledstva lastnost države pogodbenice v večstranski pogodbi, ki ni v veljavi, če je bila država prednik na dan nasledstva držav - država pogodbenica glede ozemlja, na katero se nanaša omenjeno nasledstvo.
2. S pridržkom tretjega in četrtega odstavka lahko vzpostavi država, ki je pridobila neodvisnost, z notifikacijo nasledstva lastnost članice večstranske pogodbe, ki začne veljati po dnevu nasledstva držav, če je bila država prednik na dan nasledstva pogodbenica glede ozemlja, na katero se nanaša omenjeno nasledstvo.
3. Prvi in drugi odstavek se ne uporabljata, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo, ki si je pridobila neodvisnost, nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali da bi bistveno spremenila pogoje glede njene izvršitve.
4. Kadar se na podlagi pogodbe ali zaradi omejenega števila držav, ki so se udeležile pogajanj, kakor tudi zaradi predmeta in namena pogodbe šteje, da je za udeležbo katerekoli druge države v pogodbi potrebna privolitev vseh članic ali vseh držav pogodbenic, more država, ki je pridobila neodvisnost, vzpostaviti lastnost države pogodbenice ali članice pogodbe le na podlagi take privolitve.

5. Kadar pogodba določa, da je za njeno uveljavitev potrebno določeno število držav pogodbenic, se vštevja v število držav pogodbenic po omenjeni določbi država, ki je pridobila neodvisnost in ki vzpostavlja glede pogodbe lastnost države pogodbenice v skladu s prvim odstavkom, razen če ne izhaja iz pogodbe ali se sicer ne ugotovi kakšen drug namen.

19. člen

Udeležba pri pogodbah, ki jih je podpisala država prednik s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali pritrditve

1. Če je država prednik pred dnevom nasledstva držav podpisala večstransko pogodbo s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali pritrditve in pri tem izrazila namero, da pogodba zajema ozemlje, na katero se nanaša nasledstvo, lahko država, ki je pridobila neodvisnost, ob pridržku tretjega in četrtega odstavka ratificira ali sprejme pogodbo ali ji pritrdi, kot da bi jo bila sama podpisala, in lahko na ta način postane država pogodbenica ali članica pogodbe.

2. Za namene prvega odstavka se šteje, da izraža država prednik s podpisom pogodbe namero, da se s pogodbo zajame vse ozemlje, ki ga je ona zastopala v mednarodnih odnosih, razen če ne izhaja iz pogodbe ali se sicer ne ugotovi kakšen drug namen.

3. Prvi odstavek se ne uporablja, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo, ki je pridobila neodvisnost, nezdružljiva s predmetom ali namenom pogodbe, ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

4. Kadar se na podlagi pogodbe ali zaradi omejenega števila držav, ki so se udeležile pogajanj, kakor tudi zaradi predmeta in namena pogodbe šteje, da je za udeležbo katerekoli druge države v pogodbi potrebna privolitev vseh članic ali vseh držav pogodbenic, more postati država, ki je pridobila neodvisnost, država pogodbenica ali članica pogodbe le na podlagi take privolitve.

20. člen

Pridržki

1. Kadar vzpostavi država, ki je postala neodvisna, z notifikacijo nasledstva lastnost države pogodbenice ali članice večstranske pogodbe v skladu s 17. in 18. členom, se šteje, da si pridržuje vse pridržke k pogodbi, ki so se uporabljali na dan nasledstva držav za ozemlje, na katero se nanaša nasledstvo, razen če ob notifikaciji nasledstva ne izrazi nasprotno namero ali ne izrazi pridržka glede istega vprašanja, na katero se nanaša tudi zadevni pridržek.

2. Ob notificiranju nasledstva, s katerim pridobi lastnost države pogodbenice ali članice kakšne večstranske pogodbe skladno s 17. ali 18. členom, lahko izrazi država, ki je pridobila neodvisnost, pridržek, razen, če ni to eden izmed pridržkov, ki so izključeni po točkah (a), (b) in (c) 19. člena dunajske konvencije o pogodbenem pravu.

3. Kadar izrazi država, ki je pridobila neodvisnost, pridržek v skladu z drugim odstavkom, se zanj uporabljata 20. in 23. člen dunajske konvencije o pogodbenem pravu.

21. člen

Privolitev države, da jo veže pogodba le deloma, in izbira med različnimi določbami

1. Ob notificiranju nasledstva po 17. in 18. členu, s katerim pridobi lastnost države pogodbenice ali članice večstranske pogodbe, lahko da država, ki je pridobila neodvisnost, če to pogodba dopušča, svojo privolitev, da jo veže pogodba le deloma ali da napravi izbiro med različnimi določbami, ob pogojih, ki so v pogodbi določeni za tako privolitev ali izbiro.

2. Prav tako lahko država, ki je pridobila neodvisnost, ob enakih pogojih kot druge članice ali države pogodbenice izvršuje vse v pogodbi določene pravice, lahko umakne ali spremeni svojo privolitev ali izbiro ali pa privolitev ali izbiro države prednika glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo držav.

3. Če država, ki je pridobila neodvisnost, ne izrazi svoje privolitve ali ne napravi izbire iz prvega odstavka ali če ne umakne in ne spremeni privolitve države prednika ali njene izbire, kot je določeno v drugem odstavku, se šteje, da ostaja:

- a) pri privolitvi, ki jo je izrazila država prednik skladno s pogodbo, da jo pogodba glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo držav, veže le deloma, ali
- b) pri izbiri, ki jo je napravila država prednik skladno s pogodbo med različnimi določbami za uporabo pogodbe na ozemlje, na katero se nanaša nasledstvo držav.

22. člen

Notifikacija nasledstva

1. Notifikacija nasledstva glede večstranske pogodbe na podlagi 17. ali 18. člena mora biti pismena.

2. Če notifikacije nasledstva ni podpisal šef države, predsednik vlade ali minister za zunanje zadeve, je lahko predstavnik države, ki sporoča notifikacijo, poklican, naj predloži svoje pooblastilo.

3. Razen, če ni s pogodbo drugače določeno:

- a) pošlje notifikacijo nasledstva država, ki je pridobila neodvisnost, depozitarju ali, če ni depozitarja, članicam ali državam pogodbenicam;
- b) se šteje, da je država, ki je pridobila neodvisnost, notificirala nasledstvo na dan, ko je notifikacijo prejel depozitar, ali če ni depozitarja, na dan, ko so jo prejele vse članice oziroma vse države pogodbenice.

4. Tretji odstavek ne vpliva na nobeno obveznost, ki jo utegne imeti depozitar v skladu s pogodbo ali kako drugače, da mora obvestiti članice ali države pogodbenice o notifikaciji nasledstva ali o vsakem sporočilu, ki ga s tem v zvezi pošlje država, ki je pridobila neodvisnost.

5. S pridržkom določb pogodbe se šteje, da je notifikacija nasledstva ali sporočilo v zvezi z notifikacijo prejeta, šele od trenutka, ko je državo, ki ji je namenjena, o tem obvestil depozitar.

23. člen

Posledice notifikacije nasledstva

1. Razen če ni v pogodbi drugače določeno ali če ni sicer drugače dogovorjeno, se šteje država, ki je pridobila neodvisnost in ki notificira nasledstvo v skladu s 17. členom ali drugim odstavkom 18. člena, za članico pogodbe začnši od dneva nasledstva držav ali začnši od dneva uveljavitve pogodbe, če je ta datum poznejši.

2. Vendar se šteje, da je uporaba pogodbe med državo, ki je pridobila neodvisnost, in drugimi članicami pogodbe, začasno ustavljena do dneva notificiranja nasledstva, razen če se pogodba ne uporablja začasno skladno s 27. členom ali če ni kako drugače dogovorjeno.

3. Razen če ni v pogodbi drugače določeno ali ni drugače dogovorjeno, se šteje država, ki je pridobila neodvisnost in ki notificira nasledstvo v skladu s prvim odstavkom 18. člena, glede pogodbe za državo pogodbenico začnši od dneva notificiranja nasledstva.

3. RAZDELEK: DVOSTRANSKE POGODBE

24. člen

Pogoji, pod katerimi se šteje, da je pogodba v veljavi v primeru nasledstva držav

1. Za dvostransko pogodbo, ki je bila na dan nasledstva držav v veljavi glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo, se šteje, da je v veljavi med državo, ki je pridobila neodvisnost, in drugo državo članico:

- a) če sta se o tem izrecno sporazumeli, ali
- b) če je na podlagi njunega obnašanja treba šteti, da sta se o tem sporazumeli.

2. Pogodba, za katero se šteje, da je v veljavi na podlagi prvega odstavka se uporablja v odnosih med državo, ki je pridobila neodvisnost, in drugo državo članico začeni od dneva nasledstva držav, razen če iz njunega sporazuma ne izhaja ali se sicer ne ugotovi drugačna namera.

25. člen

Odnos med državo prednikom in državo, ki je pridobila neodvisnost

Za pogodbo, za katero se na podlagi 24. člena šteje, da je veljavna med državo, ki je pridobila neodvisnost, in drugo državo članico, se ne more samo zaradi tega dejstva šteti, da je hkrati v veljavi v odnosih med državo prednikom, in državo, ki je pridobila neodvisnost.

26. člen

Prenehanje, začasna ustavitev uporabe ali sprememba pogodbe med državo prednikom in drugo državo članico

1. Kadar se na podlagi 24. člena šteje, da je pogodba v veljavi med državo, ki je pridobila neodvisnost, in drugo državo članico:

- a) ta pogodba ne preneha biti v veljavi med njima samo zaradi dejstva, ker so bili pozneje prekinjeni odnosi med državo prednikom in drugo državo članico;
- b) uporaba te pogodbe ni začasno ustavljena v njihovih medsebojnih odnosih samo zaradi dejstva, ker je bila pozneje začasno ustavljena njena uporaba v odnosih med državo prednikom in drugo državo članico;
- c) pogodba ni spremenjena v njihovih medsebojnih odnosih samo zaradi dejstva, kjer je bila pozneje spremenjena v odnosih med državo prednikom in drugo državo članico.

2. Dejstvo, da je pogodba prenehala ali da je, odvisno od primera, ustavljena njena uporaba v odnosih med državo prednikom in drugo državo članico po dnevu nasledstva držav, ni ovira, da se pogodba ne bi štela za veljavno ali da se, odvisno od primera, ne bi uporabljala med državo, ki je pridobila neodvisnost in drugo državo članico, če se v skladu s 24. členom ugotovi, da sta se tako sporazumeli.

3. Dejstvo, da je bila neka pogodba spremenjena v odnosih med državo prednikom in drugo državo članico po dnevu nasledstva držav, ni ovira, da se ne bi štelo, da je nespremenjena pogodba v skladu s 24. členom v veljavi med državo, ki je pridobila neodvisnost, in drugo državo pogodbenico, razen če se ne ugotovi, da je bila njuna namera uporabljati med seboj spremenjeno pogodbo.

4. RAZDELEK: ZAČASNA UPORABA

27. člen

Večstranske pogodbe

1. Če je bila na dan nasledstva držav kakšna večstranska pogodba v veljavi glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo, in če država, ki je pridobila neodvisnost, sporoči svojo namero, da se ta pogodba začasno uporablja na njenem ozemlju, se pogodba začasno uporablja med državo, ki je pridobila neodvisnost, in vsako drugo članico, ki da za to izrecno svojo privolitev ali za katero se na podlagi njenega obnašanja lahko šteje, da je dala svojo privolitev.

2. Vendar je v primeru pogodbe, ki pripada kategoriji, omenjeni v tretjem odstavku 17. člena, za njeno začasno uporabo potrebna privolitev vseh članic.

3. Če se je na dan nasledstva držav večstranska pogodba, ki še ni začela veljati, začasno uporabljala na ozemlju, na katero se nanaša nasledstvo, in če država, ki je pridobila neodvisnost, sporoči svojo namero, da se ta pogodba tudi nadalje začasno uporablja na njenem ozemlju, se pogodba začasno uporablja med državo, ki je pridobila neodvisnost, in vsako državo pogodbenico, ki da za to izrecno svojo privolitev ali za katero se na podlagi njenega obnašanja lahko šteje, da je dala svojo privolitev.

4. Vendar je v primeru pogodbe, ki pripada kategoriji, omenjeni v tretjem odstavku 17. člena, za njeno začasno uporabo potrebna privolitev vseh držav pogodbenic.

5. Prvi, drugi, tretji in četrti odstavek se ne uporabljajo, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe glede države, ki je pridobila neodvisnost, nezdržljiva s predmetom in namenom pogodbe, ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

28. člen

Dvostranske pogodbe

Za dvostransko pogodbo, ki je bila na dan nasledstva držav v veljavi, ali se je začasno uporabljala glede ozemlja, na katerega se nanaša nasledstvo, se šteje kot da se začasno uporablja med državo, ki je pridobila neodvisnost, in drugo zainteresirano državo:

- a) če sta se o tem izrecno sporazumeli; ali
- b) če se lahko na podlagi njunega obnašanja šteje, da sta se o tem sporazumeli.

29. člen

Prenehanje začasne uporabe

1. Razen če ni s pogodbo drugače določeno, ali sicer drugače dogovorjeno, lahko začasna uporaba večstranske pogodbe v skladu s 27. členom preneha:

- a) s poprejšnjim obvestilom, ki ga v ta namen v razumnem roku pošlje država, ki je pridobila neodvisnost, ali članica ali država pogodbenica, ki začasno uporablja pogodbo, in sicer po preteku omenjenega roka; ali
- b) v primeru pogodbe, ki pripada kategoriji, omenjeni v tretjem odstavku 17. člena, s poprejšnjim obvestilom, ki ga v ta namen v razumnem roku pošlje država, ki je pridobila neodvisnost, ali članica ali država pogodbenica, odvisno od primera, ali sicer po preteku omenjenega roka.

2. Razen če ni s pogodbo drugače določeno ali če ni sicer drugače dogovorjeno, lahko začasna uporaba dvostranske pogodbe v skladu z 28. členom preneha s poprejšnjim obvestilom, ki ga v ta namen v razumnem roku pošlje država, ki je pridobila neodvisnost, ali druga zainteresirana država, in sicer po preteku omenjenega roka.

3. Razen če ni s pogodbo določen krajši rok za prenehanje ali če ni sicer drugače dogovorjeno, znaša razumen rok za prenehanje začasne uporabe 12. mesecev, računano od dneva, ko je poprejšnje obvestilo prejela druga država ali druge države, ki začasno uporabljajo pogodbo.

4. Razen če ni s pogodbo drugače določeno ali če ni sicer drugače dogovorjeno, preneha začasna uporaba večstranske pogodbe v skladu s 27. členom, če država, ki je pridobila neodvisnost, sporoči svojo namero, da ne bo postala članica pogodbe.

5. RAZDELEK: DRŽAVE, KI SO PRIDOBILE NEODVISNOST, NASTALE IZ DVEH ALI VEČ OZEMELJ

30. člen

Države, ki so pridobile neodvisnost, nastale iz dveh ali več ozemelj

1. Členi 16. do 29. se uporabljajo v primeru države, ki je pridobila neodvisnost in je nastala iz dveh ali več ozemelj.

2. Kadar se država, ki je pridobila neodvisnost in je nastala iz dveh ali več ozemelj, šteje za članico pogodbe ali kadar postane članica pogodbe na podlagi 17., 18. ali 24. člena in če je bila pogodba na dan nasledstva držav v veljavi, ali pa, če je bila dana privolitev, da se pogodba uporablja za eno ali več teh ozemelj, vendar ne za vse, se pogodba uporablja za vse ozemlje te države, razen:

- a) če ne izhaja iz pogodbe ali se sicer ne ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za vse ozemlje nezdržljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve;
- b) če ni v primeru večstranske pogodbe, razen v primeru iz tretjega odstavka 17. člena ali četrtega odstavka 18. člena, notifikacija nasledstva omejena na ozemlje, glede katerega je bila pogodba v veljavi na dan nasledstva ali glede katerega je bila privolitev, da jo veže pogodba, dana pred tem datumom;
- c) če se v primeru večstranske pogodbe iz tretjega odstavka 17. člena ali četrtega odstavka 18. člena država, ki je pridobila neodvisnost, in druge države članice, ali odvisno od primera, druge države pogodbenice ne sporazumejo drugače; ali
- d) če se v primeru dvostranske pogodbe država, ki je pridobila neodvisnost, in druga zainteresirana država ne sporazumeta drugače.

3. Kadar postane država, ki je pridobila neodvisnost in je nastala iz dveh ali več ozemelj, članica večstranske pogodbe v skladu z 19. členom in če je s podpisom države prednika ali s podpisi držav prednikov izražena njena ali njihova namera, da se v pogodbi zajame eno ali več teh ozemelj, vendar ne vsa, se uporablja pogodba za vse ozemlje države, ki je pridobila neodvisnost, razen:

- a) če ne izhaja iz pogodbe ali se sicer ne ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za vse ozemlje nezdržljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve;
- b) če v primeru večstranske pogodbe, razen v primeru iz četrtega odstavka 19. člena, ratifikacija ali sprejetje pogodbe ali pritrditev pogodbi ni omejena na ozemlje ali ozemlja, za katera se je nameravala uporabiti pogodba; ali
- c) če se v primeru večstranske pogodbe iz četrtega odstavka 19. člena, država, ki je pridobila neodvisnost, in druge države članice ali, odvisno od primera, druge države pogodbenice ne sporazumejo drugače.

IV. DEL ZDRUŽITEV IN ODCEPITEV DRŽAV

31. člen

Posledice združitve držav glede pogodb, ki so v veljavi na dan nasledstva držav

1. Kadar se združita dve ali več držav in nastane tako država naslednik, ostane vsaka pogodba, ki je bila na dan nasledstva držav v veljavi za katerokoli teh držav, v veljavi za državo naslednika, razen:

- a) če se država naslednik in druga država članica ali druge države članice ne sporazumejo drugače; ali

b) če ne izhaja iz pogodbe ali se sicer ne ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo naslednika nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje izvršitve pogodbe.

2. Pogodba, ki ostane v veljavi v skladu s prvim odstavkom, se uporablja samo za del ozemlja države naslednika, za katerega je bila pogodba v veljavi na dan nasledstva države, razen:

- a) če v primeru večstranske pogodbe, ki ne pripada kategoriji, omenjeni v tretjem odstavku 17. člena, država naslednik ne notificira, da se pogodba uporablja za vse njeno ozemlje;
- b) če se v primeru večstranske pogodbe, ki pripada kategoriji, omenjeni v tretjem odstavku 17. člena, država naslednik in druge države članice ne sporazumejo drugače; ali
- c) če se v primeru dvostranske pogodbe država naslednik in druga država članica ne sporazumeta drugače.

3. Točka a) drugega odstavka se ne uporablja, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za vse ozemlje države naslednika nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

32. člen

Posledice združitve držav glede pogodb, ki niso v veljavi na dan nasledstva

1. S pridržkom tretjega in četrtega odstavka lahko vzpostavi država naslednik, na katero se nanaša 31. člen, z notifikacijo v ta namen lastnost države pogodbenice v kakšni večstranski pogodbi, ki ni v veljavi, če je bila na dan nasledstva katerakoli od držav prednikov država pogodbenica v tej pogodbi.

2. S pridržkom tretjega in četrtega odstavka lahko vzpostavi država naslednik, na katero se nanaša 31. člen, z notifikacijo v ta namen lastnost članice kakšne večstranske pogodbe, ki začne biti v veljavi po datumu nasledstva držav, če je bila omenjenega dne katerakoli od držav prednikov pogodbenica v tej pogodbi.

3. Prvi in drugi odstavek se ne uporabljata, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo naslednika nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

4. Če pripada pogodba kategoriji iz tretjega odstavka 17. člena, more vzpostaviti država naslednik glede pogodbe lastnost članice ali države pogodbenice samo s privolitvijo vseh članic ali vseh držav pogodbenic.

5. Vsaka pogodba, v kateri država naslednik postane država pogodbenica ali članica na podlagi prvega ali drugega odstavka, se uporablja samo za tisti del ozemlja države naslednika, za katerega je bila privolitev, da jo veže pogodba, dana pred dnevom nasledstva držav, razen:

- a) če v primeru večstranske pogodbe, ki ne pripada kategoriji iz tretjega odstavka 17. člena, država naslednik v svoji notifikaciji, storjeni v skladu s prvim in drugim odstavkom, ne navede, da se pogodba uporablja za vse ozemlje; ali
- b) če se v primeru večstranske pogodbe, ki pripada kategoriji iz 3. točke 17. člena, država naslednik in vse članice ali, odvisno od primera, vse države pogodbenice ne sporazumejo drugače.

6. Točka a) petega odstavka se ne uporablja, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za vse ozemlje države naslednika nezdržljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

33. člen

Posledice združitve držav glede pogodb, ki jih je podpisala država prednik s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali pritrditve

1. Če je ob pridržku drugega in tretjega odstavka - pred dnevom nasledstva držav ena od držav prednikov podpisala večstransko pogodbo s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali pritrditve, jo lahko država naslednik, na katero se nanaša 31. člen, ratificira, sprejme ali ji pritrdi, kot da jo je sama podpisala, in tako postane država pogodbenica ali članica pogodbe.

2. Prvi odstavek se ne uporablja, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe glede za državo naslednika nezdržljiva s predmetom in namenom pogodbe, ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

3. Če pripada pogodba kategoriji iz tretjega odstavka 17. člena, lahko postane država naslednik država pogodbenica ali članica pogodbe samo s privolitvijo vseh članic ali vseh držav pogodbenic.

4. Pogodba, glede katere postane država naslednik na podlagi prvega odstavka država pogodbenica ali članica, se uporablja samo za tisti del ozemlja države naslednika, za katerega je pogodbo podpisala ena prejšnjih držav, razen:

- a) če v primeru večstranske pogodbe, ki ne pripada kategoriji, iz tretjega odstavka 17. člena, država naslednik ne sporoči ob ratifikaciji, sprejetju ali pritrditvi, da se pogodba uporablja za vse ozemlje; ali
- b) če se v primeru večstranske pogodbe, ki pripada kategoriji iz tretjega odstavka 17. člena, država naslednik in vse članice ali, odvisno od primera, vse države pogodbenice ne sporazumejo drugače.

5. Točka a) četrtega odstavka se ne uporablja, če iz pogodbe izhaja ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za vse območje države naslednika nezdružljiva s predmetom ali namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

34. člen

Nasledstvo držav v primerih odcepitve delov kakšne države

1. Kadar se eden ali več delov ozemlja kakšne države od nje odcepi, da bi oblikovali eno ali več držav, ne glede na to, ali država prednik še nadalje obstaja, ali ne:

- a) ostane vsaka pogodba, ki je bila na dan nasledstva držav v veljavi za vse ozemlje države prednika, v veljavi za vsako tako nastalo državo naslednika;
- b) ostane vsaka pogodba, ki je bila na dan nasledstva držav v veljavi samo za del ozemlja države prednika, ki je postal država naslednik, v veljavi samo za to državo naslednika.

2. Prvi odstavek se ne uporablja:

- a) če se zainteresirane države ne sporazumejo drugače; ali
- b) če ne izhaja iz pogodbe ali se sicer ne ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo naslednika nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

35. člen

Položaj države, ki ostane po odcepitvi dela njenega ozemlja

Če po odcepitvi kateregakoli dela ozemlja kakšne države država prednik še nadalje obstaja, ostane vsaka pogodba, ki je bila na dan nasledstva držav v veljavi za državo prednika, v veljavi za ostanek njenega ozemlja, razen:

- a) če ni o tem drugače dogovorjeno;
- b) ni določeno, da se pogodba nanaša edinole na ozemlje, ki se je odcepilo od države prednika; ali
- c) če ne izhaja iz pogodbe ali se sicer ne ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo prednika nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

36. člen

Udeležba v pogodbah, ki niso v veljavi na dan nasledstva držav, v primerih odcepitve delov kakšne države

1. S pridržkom tretjega in četrtega odstavka lahko vzpostavi država naslednik, na katero se nanaša prvi odstavek 34. člena, z notifikacijo lastnost države pogodbenice v večstranski pogodbi, ki ni v veljavi, če je bila na dan nasledstva držav država prednik pogodbenica v tej pogodbi za ozemlje, na katero se nanaša nasledstvo držav.

2. S pridržkom tretjega in četrtega odstavka lahko vzpostavi država naslednik, na katero se nanaša prvi odstavek 34. člena, z notifikacijo lastnost članice večstranske pogodbe, ki začne veljati po dnevu nasledstva držav, če je bila omenjenega dne država prednik v tej pogodbi država pogodbenica glede ozemlja, na katero se nanaša nasledstvo.

3. Prvi in drugi odstavek se ne uporabljata, če izhaja iz pogodbe ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo naslednika nezdružljiva s predmetom in namenom ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

4. Če pripada pogodba kategoriji iz tretjega odstavka 17. člena, lahko vzpostavi država naslednik lastnost članice ali države pogodbenice v tej pogodbi samo s privolitvijo vseh članic ali vseh držav pogodbenic.

37. člen

Udeležba v pogodbah, podpisanih od države prednika s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali pritrditve, v primerih odcepitve delov kakšne države

1. Če je - ob pridržku drugega in tretjega odstavka - pred dnevom nasledstva držav država prednik podpisala večstransko pogodbo s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali pritrditve in če bi se pogodba v primeru, da je bila omenjenega dne v veljavi, uporabljala za območje, na katero se nanaša nasledstvo, lahko država naslednik, na katero se nanaša prvi odstavek 34. člena, pogodbo ratificira, sprejme ali ji pritrdi, kot da jo je podpisala, in tako postane država pogodbenica ali članica te pogodbe.

2. Prvi odstavek se ne uporablja, če izhaja iz pogodbe ali se sicer ugotovi, da bi bila uporaba pogodbe za državo naslednika nezdružljiva s predmetom in namenom pogodbe ali bi bistveno spremenila pogoje njene izvršitve.

3. Če pripada pogodba kategoriji iz tretjega odstavka 17. člena, lahko postane država naslednik država pogodbenica ali članica te pogodbe samo s privolitvijo vseh članic ali vseh držav pogodbenic.

38. člen

Notifikacija

1. Notifikacija ustrezno 31., 32. ali 36. členu mora biti pismena.

2. Če notifikacije ni podpisal šef države, predsednik vlade ali minister za zunanje zadeve, je lahko predstavnik države, ki sporoča notifikacijo, poklican, naj predloži svoje pooblastilo.

3. Razen če ni s pogodbo drugače določeno:

- a) pošlje notifikacijo država naslednik depozitarju ali, če ni depozitarja, državam pogodbenicam ali članicam pogodbe;
- b) se šteje, da je država naslednik notifikacijo poslala na dan, ko jo je prejel depozitar, ali če ni depozitarja, na dan, ko so jo prejele vse članice ali, odvisno od primera, vse države pogodbenice.

4. Tretji odstavek ne vpliva na nobeno obveznost, ki jo utegne imeti depozitar v skladu s pogodbo ali kako drugače, da mora obvestiti članice ali države pogodbenice o notifikaciji ali o vsakem sporočilu, ki ga v zvezi s tem pošlje država naslednik.

5. S pridržkom določb pogodbe se šteje, da je notifikacija ali sporočilo prejeto, šele od trenutka, ko je državo, ki ji je namenjena, o tem obvestil depozitar.

V. DEL DRUGE DOLOČBE

39. člen

Primeri odgovornosti države ali izbruha sovražnosti

Določbe te konvencije ne prejudicirajo nobenega vprašanja, ki bi utegnilo nastati v zvezi s posledicami nasledstva držav glede kakšne pogodbe zaradi mednarodne odgovornosti kakšne države ali zaradi izbruha sovražnosti med državami.

40. člen

Primer vojaške zasedbe

Določbe te konvencije ne prejudicirajo nobenega vprašanja, ki bi utegnilo nastati v zvezi s pogodbo zaradi vojaške zasedbe kakšnega ozemlja.

VI. DEL REŠEVANJE SPOROV

41. člen

Posvetovanje in pogajanje

Če pride glede razlage ali uporabe te konvencije do spora med dvema ali več članicami konvencije, si bodo članice na zahtevo katerekoli izmed njih prizadevale, da ga rešijo s posvetovanjem in pogajanjem.

42. člen

Poravnava

Če spor v šestih mesecih od dneva, ko je bila vložena zahteva iz 41. člena, ni rešen, se lahko vsaka stranka v sporu odloči za poravnalni postopek, ki je naveden v prilogi k tej konvenciji, in pošlje v ta namen zahtevo generalnemu tajniku Organizacije združenih narodov ter o zahtevi obvesti drugo državo ali druge države, ki so stranke v sporu.

43. člen

Reševanje sporov pred sodiščem in razsodiščem

Vsaka država lahko ob podpisu ali ratifikaciji te konvencije, pristopu ali kadarkoli pozneje izjavi z notifikacijo depozitarju, da se lahko spor, ki ne bi bil rešen po postopku iz 41. in 42. člena, predloži v rešitev mednarodnemu sodišču z zahtevo, ki jo predloži katerikoli stranka v sporu, ali razsodišču, s pogojem, da tudi druga stranka v sporu da podobno izjavo.

44. člen

Reševanje s skupno privolitvijo

Če pride med dvema ali več članicami te konvencije do spora glede njene razlage ali uporabe, se lahko omenjene članice, neodvisno od določb 41., 42. in 43. člena, s skupno privolitvijo sporazumejo, da spor predložijo mednarodnemu sodišču ali razsodišču, ali izberejo katerikoli drug ustrezen postopek za reševanje sporov.

45. člen

Druge veljavne določbe za reševanje sporov

Nobena določba iz 41. do 44. člena ne vpliva na pravice in obveznosti članic te konvencije, ki izhajajo iz katerekoli med njimi veljavne določbe, v zvezi z reševanjem sporov.

VII. DEL
KONČNE DOLOČBE

46. člen

Podpis

Ta konvencija bo odprta za podpis vsem državam, in sicer do 28. februarja 1979 v Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Republike Avstrije, nato pa do 31. avgusta 1979 v sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

47. člen

Ratifikacija

Ta konvencija je zavezana ratifikaciji. Ratifikacijske listine se deponirajo pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov.

48. člen

Pristop

Ta konvencija ostane odprta za pristop vsem državam. Pristopne listine se deponirajo pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov.

49. člen

Uveljavitev

1. Konvencija začne veljati tridesetega dne od dneva deponiranja petnajste listine o ratifikaciji ali pristopu.

2. Za vsako državo, ki ratificira konvencijo ali ji pristopi po deponiranju petnajste listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati tridesetega dne potem, ko deponira svojo listino o ratifikaciji ali pristopu.

50. člen

Verodostojnost besedila

Izvirnik te konvencije, katerega besedilo v arabskem, angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku je enako verodostojno, je deponiran pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov.

DA BI TO POTRDILI, so spodaj podpisani pooblaščenca, ki so jih po predpisih pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SESTAVLJENO na Dunaju triindvajsetega avgusta tisočdevetsto osemindemdesetega leta.

PRILOGA

1. Generalni tajnik Združenih narodov sestavi in vodi seznam posrednikov, ki ga sestavljajo kvalificirani pravniki. V ta namen je vsaka država članica Organizacije združenih narodov ali članica te konvencije povabljen, naj določi dva posrednika, imena tako določenih oseb pa tvorijo seznam. Posredniki, vstevši tiste, ki so določeni,

da zasedejo nepredvidoma izpraznjeno mesto, se imenujejo za dobo petih let, ki se lahko obnovi. Po preteku dobe, za katero so določeni, bodo posredniki še nadalje opravljali funkcije, za katere bodo izbrani v skladu z naslednjo točko.

2. Kadar dobi generalni tajnik zahtevo po 42. členu, predloži spor poravnalni komisiji, ki se sestavi takole:

Država ali države, ki so stranka v sporu, imenujejo:

- a) enega posrednika, ki je državljan te države ali ene izmed teh držav in je ali ni na seznamu, omenjenem v 1. točki; in
- b) enega posrednika, ki ni državljan te države ali ene teh držav in je na seznamu.

Država ali države, ki so druga stranka v sporu, imenujejo dva posrednika na enak način. Štirje posredniki, ki jih izbereta stranki, morajo biti imenovani v šestdesetih dneh od dneva, ko generalni tajnik prejme zahtevo.

V šestdesetih dneh od imenovanja zadnjega med štirimi posredniki imenujejo štirje posredniki s seznama, še petega, ki bo predsednik.

Če predsednik ali katerikoli drug posrednik ni imenovan v roku, predpisanem zgoraj za to imenovanje, ga imenuje generalni tajnik v šestdesetih dneh po preteku tega roka. Generalni tajnik lahko določi za predsednika bodisi kakšno osebo s seznama ali kakšnega člana komisije za mednarodno pravo. Katerikoli rok, v katerem mora biti opravljeno imenovanje, lahko stranki v sporu sporazumno podaljšata.

Vsako izpraznjeno mesto se zasede na način, ki je določen za prvotno imenovanje.

3. Poravnalna komisija si sama predpiše svoj postopek. S privolitvijo strank v sporu lahko povabi vsako članico pogodbe, da ji ustno ali pisмено razloži svoje stališče. Sklepe in priporočila sprejema komisija z večino glasov svojih petih članov.

4. Komisija lahko opozori stranki v sporu na vsak ukrep, ki utegne olajšati sporazumno rešitev.

5. Komisija zasliši stranki v sporu, obravnava zahteve in pripombe in daje strankam predloge, da bi jim pomagala priti do sporazumne rešitve spora.

6. Komisija da poročilo dvanajst mesecev po svoji ustanovitvi. Poročilo deponira pri generalnem tajniku in ga pošlje strankam v sporu. Poročilo komisije, všteti vse sklepe, ki so v njem, v zvezi z dejstvi ali pravnimi vprašanji, ne zavezuje strank in pomeni samo priporočilo, ki se daje strankama v obravnavo, da bi se olajšala sporazumna rešitev spora.

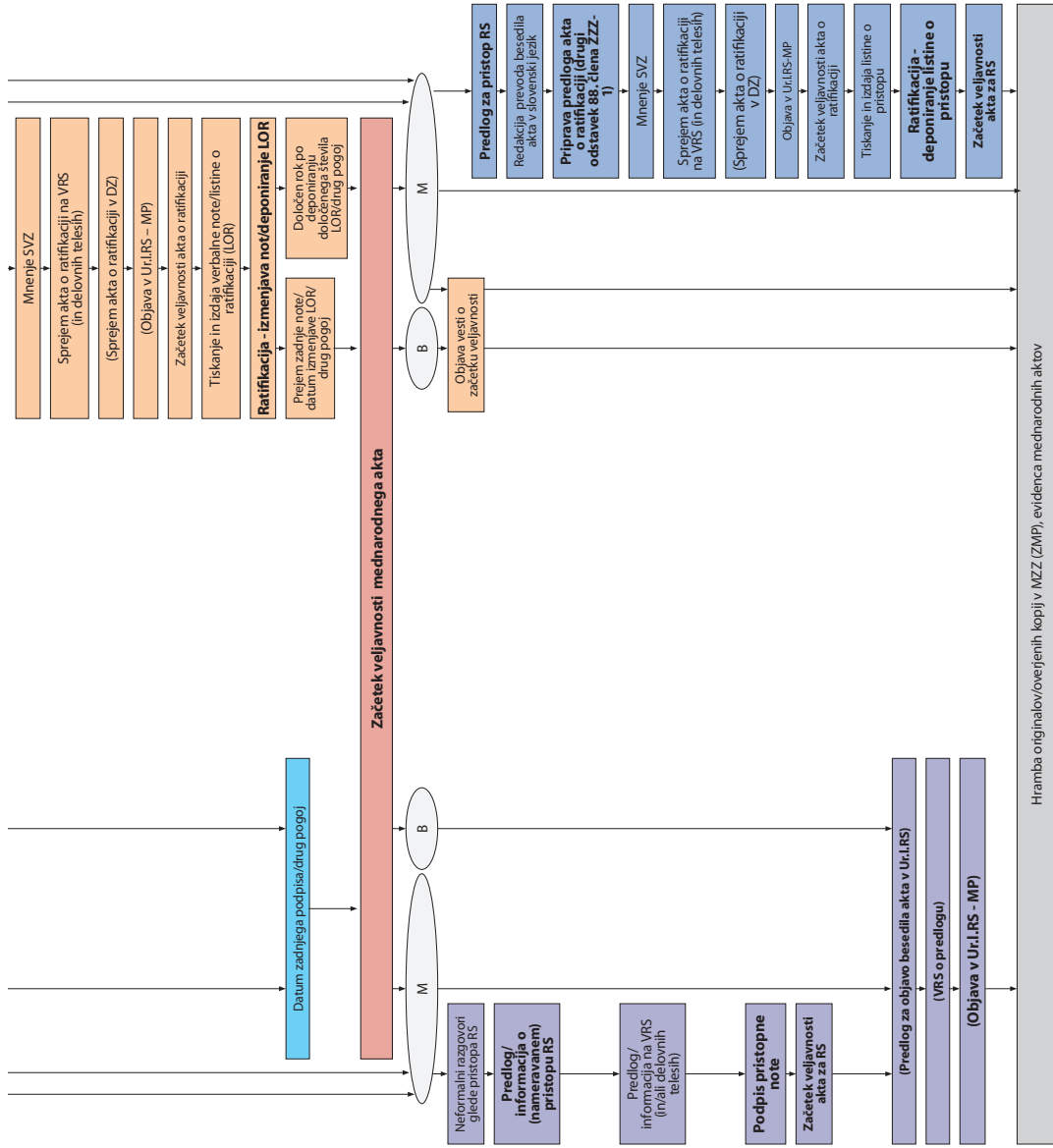
7. Generalni tajnik daje komisiji pomoč in olajšave, ki so ji potrebne. Stroški komisije gredo v breme Organizacije združenih narodov.

2. POGLAVJE:

PRILOGE K PRIROČNIKU O POSTOPKU SKLEPANJA MEDNARODNIH POGODB IN DRUGIH MEDNARODNIH AKTOV V REPUBLIKI SLOVENIJI

SEZNAM PRILOG

1.1	Preglednica o postopku sklepanja mednarodnih pogodb in drugih mednarodnih aktov	
1.2	Priloge iz besedila priročnika:	
1.2.1	Pobuda za sklenitev mednarodne pogodbe	517
1.2.2	Sklep Vlade RS o sprejemu pobude za sklenitev mednarodne pogodbe	532
1.2.3	Obvestilo Odbora za zunanjo politiko DZ o obravnavi pobude za sklenitev mednarodne pogodbe	533
1.2.4	Informacija o nameravanem podpisu mednarodne pogodbe iz osmega odstavka 75. člena ZZZ-1	534
1.2.5	Izhodišča za udeležbo slovenske delegacije na mednarodni konferenci, kjer se sprejema mednarodna pogodba	545
1.2.6	Poverilnica (<i>Credentials</i>)	562
1.2.7	Poročilo o pogajanjih za sklenitev mednarodne pogodbe	563
1.2.8	Pooblastilo za podpis mednarodne pogodbe (<i>Full Powers</i>)	567
1.2.9	Mednarodna pogodba, sklenjena z izmenjavo not	568
1.2.10	Predlog zakona o ratifikaciji mednarodne pogodbe	581
1.2.11	Predlog uredbe o ratifikaciji mednarodne pogodbe	606
1.2.12	Predlog akta o spremembi akta o ratifikaciji mednarodne pogodbe	624
1.2.13	Poročilo o zasedanju mešane meddržavne komisije s predlogom za potrditev zapisnika	634
1.2.14	Sklep o potrditvi akta iz osmega odstavka 75. člena ZZZ-1	647
1.2.15	Objava mednarodne pogodbe v Uradnem listu RS	648
1.2.16	Izmenjava not o dokončanju notranjepravnih postopkov, potrebnih za uveljavitev mednarodne pogodbe	661
1.2.17	Listina o ratifikaciji mednarodne pogodbe	664
1.2.18	Obvestilo o začetku veljavnosti mednarodne pogodbe	665
1.2.19	Listina o pristopu k mednarodni pogodbi	666
1.2.20	Informacija o nameravanem podpisu mednarodnega nepogodbenelega akta	667
1.2.21	Poročilo o sodelovanju slovenske delegacije na mednarodni konferenci in predlog sklepa o objavi besedila mednarodnega nepogodbenelega akta, sprejetega na konferenci	676
1.2.22	Objava besedila mednarodnega nepogodbenelega akta	697

Legenda:
 Pogajanja, podpis in začetek veljavnosti hkrati označujejo mednarodnopravno fazo mednarodnega akta.
 Besedilo v oklepaju = neobvezna faza
 B = bilateralen (dvostranski) mednarodni akt
 M = multilateralen (večstranski) mednarodni akt
 ZZ1 = Zakon o suverenosti države (Uradni list, št. 113/03 = uradno prečiščeno besedilo, ZB06-ZNOM/MG, 76/08, 108/09 in 80/10 - ZU1T)
 DZ = Državni zbor RS
 OZP = Odbor za zunanjo politiko DZ RS
 VRS = Vlada RS
 SVZ = Služba VRS za zakonodajo
 ZMP = Sektor za mednarodno pravo MZZ (mag. Irena Jager Agius, Ljubljana, september 2011)

